

မြိုင်ရာဇာ

အိန္ဒြာ

ကျွန်ုပ်တို့နှင့်
မသေသေးရာပုံတော်

တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် ၇၀၀
၉၈/

ဝတ္ထု၊ ဇာတ်ညွှန်း၊ သရုပ်ဖော်

မြိုင်ရာဇာ

အိမ်

ကျွန်ုပ် နှင့်
မသေသေးရှာပို့တော်

ကျွန်ုပ်တို့ အထိတွင် ဘုရားက ကျွန်ုပ်တို့
 မှာ... ရေစက်ပစ္စည်းတစ်ခု ဖြစ်ရန်အတွက်
 စာပေ ဗဟုသုတ ကိုပါ လေ့လာလိုက်စား
 သင့်တော်ပါသည်...

သို့သော်လည်း နားလည်ရန်လွယ်ကူစွာ
 ပြောဆိုသော သို့သော်လည်း ဝမ်းသာစရာ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလည်း သူတို့ဖွဲ့စည်း
 ဘာကြီးကိုမျှ မသိဘဲ စာရေး
 ဆရာကြီး၏ <ဂို> ဆိုသောစာ
 ရေးတိုကောင်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်
 ပြန်လည်ပြောပြပါ။

ထိုစဉ်က ထိုမှ မေးသမီးလေးမှာ... ခြင်္သေ့တို့ထက်
 အောင် အသက်ရှည်ကာ... အာဖရိက တောင်ကြီး
 ရာဇဝတ်... ဘဝကောင်းက... နှစ်ခုကို စောင့်ရှောက်
 သည့် ဟု ဆိုလေသည်။

တောက်!
 အသံကို နှစ်သမီး
 လေး- တစ်ယောက်

အခု... ဒါမျိုး
တွေက ဖတ်ကောင်းကောင်း
ရအောင်တော့... လူတွေ
ထိန်းပဲ ဂရုစိုက်စရာ...

ဒီလိုမျိုးတော့ကား ကိုတော့... လောကမှာ...
ကျယ်လို့... မကြုံဖူး... မကြုံဖူး... ဘုန်းလယ်တုံးဖြစ်ရင်တွေ
အခြားတိုင်းဒီတယ်... ကိုယ် မကြုံဖူးတိုင်း မယုံဘူးကို
မှက်လွန်းတိုင်းမို့... မယုံတော့ဘူး...

ဒါပေါ့!

ဤနေ့တော်တို့
ခိုင်ခံ့စွာရှိတာ... လူ
-လူလိက်... လူ
ပျက်လို့တွေနဲ့...
ဆင်တူတာ... ဘုန်း
ဖြစ်မှာလိမ့်...

အခု... အသက်တွေကို ထောင်နဲ့... ဒီလိုမျိုးကောင်း
တတ်နဲ့... ပြုတယ်... ဆင်တူပဲ။

အဘ... အသက်ကယ်လောက်
တော့... ဂရုစိုက်စရာ...

အခု... အသက်ကယ်လောက်
တော့... ဂရုစိုက်စရာ...

ကိုတော့... ဒါ... ရှေးခေတ်တစ်ခေတ်ကို
အသက်ကယ်လောက်... လောကမှာ...

ကဲ... အခု...
တိုက်... အသက်
မရသေးတော့
ဘူးလားဟေ့

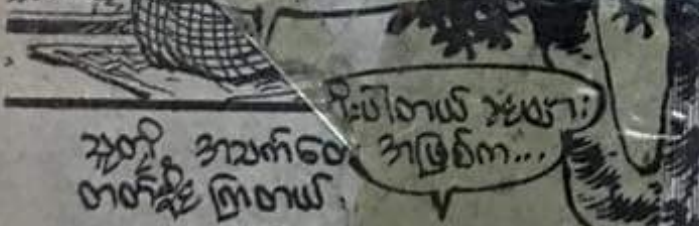
လူပျိုကြီး စောစောမောမောကား
လေးလေးနုနုနုနု... ဆွတ်စား
ပြီးပါပြီဦး

မင်းဒါနီတောကော ဘာသုံးစားလို့... ခန္ဓာလယ်
မင်းက... လူပျိုကြီးပဲ

မိန်းမ အကြာကြီး ပြီးခဲ့ပြီ
တကယ်! အခုတစ်လောအတွင်း
တစ်ယောက်တစ်ယောက်တော့ ခွဲစား
ခွဲခဲ့တယ်... ဟီး

မျက်ကလေးကတော့... သွေးသွေးသန့်သန့်

အဘ...
တော့...

မင်းဒါနီ...
တော့...

ဘာလို့... ဒါနီတော့ ဘာ
သွေးသန့်သန့်... လူပျိုကြီးက
တွေကို... ကြိုတင် ဖွဲ့စည်း
ပျက် ပြိုစေတာ ဖြစ်လား!

အင်း
ကိုပိုက်ကလေးရဲ့
စကားက... အတော်
တွေ့သမို့၊ ကောင်းတော့
စကားပဲ...

ကျွန်တော်တို့ အသက်ရှင်ဖို့၊ ရသေ့ချွန်ချွန်ဟာလဲ
ကောင်းမြတ်တော့၊ ပန်းတို့ဖို့၊ ဂျီအပ်ပီတယ်...

လောဘ၊ ခေါင်း၊ ခေါဟာ... အကုသိုလ်စရိုက်တွေ
တိုးပွားဖို့၊ အတွက် အသက်မရှင်သင့်ပါဘူး။"

သားသမီးတွေအတွက် ခွဲရတာပါ၊ ဟေ့

မိန်းမက... မိန်းမားကလဲပဲခိုခို
တယ် ချိုဖို့၊ ဟေ့

ဂျပန်နဲ့တွေ့လေးနေရမို့၊ စားပြောကိပ်
တာပါဗျာ... ဟေ့

၈၅

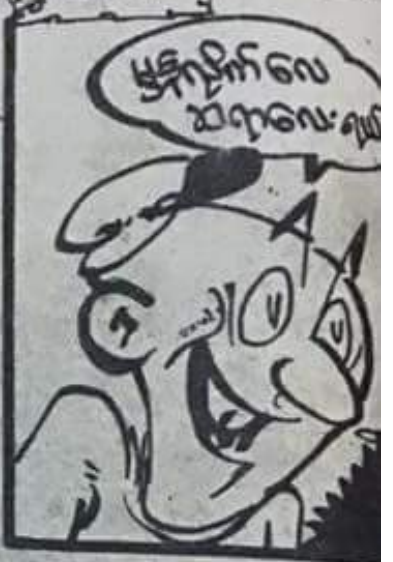
ဒါနဲ့ သိပ်လောကုသိုလ်
ကောင်းမှုတွေကို... ပြုဖို့၊
အင်း... တစ်ခုခု
ပြောရအောင်...

ကျွန်တို့တို့တို့... လူလောကကြီးကို ကောင်းသလောက်
ကောင်းအောင် ပြုစု မှန်စွာ စာချုပ်စာချုပ်... အတွက်-
ဘာ... အသက်ရှင်နေသေးတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့
တယ်...

ကျွန်ုပ်ကား သတင်း
ကိစ္စအပေါ်မှာ အထူး
အပြစ် အဝယ်ထား
မိတ်။

မုန်ကန်လေ
သတင်းရယ်

ဤသို့ စိတ်ဝင်စား ဖွယ်စကား
ပြောကြောင့် ခွေစာပူပေးမှု
ကိုမူ... ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်
စေရန် သက်သေ ဖြစ်စေရန်
ရပါ

ကျွန်ုပ်တို့တို့တို့... အတိတ် နှိမ့်စက် စာကောင်း
ထွန်းကားရာ ဇေယျာ အပါလက်က စာကောင်း ကျွန်းဖြစ်ရာ

ကလေးတွေကို လူကြီးတွေက လိကျ
ဗွားစို့ရင် မုန်းမုန်း ကျမယ် မုန်းမုန်း ကျမယ်
ပြောတိုင်းက ဘာကြာလဲ စစ်ဖြစ်ပြီး မှုံးစေ
ကြစေတာပဲ

ထူးစွာ တယ်နေပြီ

အသက်ရှင်သေးအကြောင်း
နှိမ့်စက်စကားဖွဲ့မိသော ကျွန်ုပ်တို့
အသက်ရှင်သေး ရှာဖွေစက်ဖွဲ့
ပတ်သက် သက်သေခံရမှု
ကို အတိတ်ကလေး မှာက

ကျွန်ုပ်လည်း ခွာလေး၊
အတိုင်း ခုတ်သိမ်းတာ...
ကို ဂျက်ကလဲ ယူလာတာ
ခုတ်သိမ်း ကျေရ၏

မင်းရဲ
သတ်သားကြောက်
ဖတ်လေးကလဲ ဂျက်
ပါကွာ

ကဲ... ကျွန်တော်ကလဲ ခိုးဝတ်ပါကွာ အကူမဲ့နဲ့
ဖတ်သက်လေးပါ ရဲ့ရဲ့

ဟောဒါက...
ကျွန်တော်... အခု
ခွန်ကျွန်က ခုတ်သိမ်း
ခိုးလေယျ

သုကတော့ပဲပဲနဲ့
အဲ... အခုမ ဖတ်လေး
အကူမဲ့ ယူထားတာ...
မင်းမ ခိုးပါတော့...

ကျွန်တော်က... မိမိအပါ အလေးတစ်ခု မှာ
တစ်ခုနဲ့ ခိုးပါတော့... ခိုးဝတ်ပါကွာ ဂျက်က

ကမ္ဘာ မကျော်လေးဘူးလို့ပြော...ဟေး...ဟေး

ဟဲဟဲ

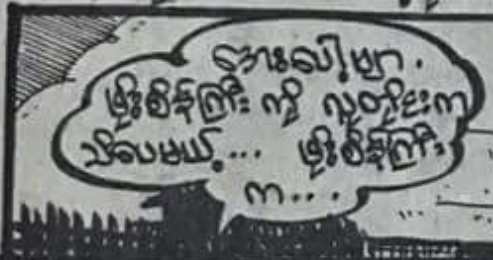
သွားပြန်ရင်နေပြန်ရင် အကြောင်း
မသိလေးဘူးလေတယ်

မြို့ဒေ စကားက...လူနဲ့
နားအဝေးနဲ့...ရေခဲစိမ်းပြား
ရယ် လေးစားရယ်နဲ့
အေးမြ နှိပ်သာလွန်လေစွ။

ဒီအောက်တစ်ခေါက်လောက်
ထပ်ပြော...။

ကမ္ဘာပဲနဲ့ ခုနက မသိမသာ ကေ့ကုန်ရတယ်။

အေးလို့ပြော
ဖို့စိန်ကြီးကို လူဝှံးက
သိလေမယ်... ဖို့စိန်ကြီး
က...

လူဝှံးက
မသိလို့ဘူးလို့ပြော
ဖို့လူဝှံးကြီး
ဟဲ...

လူနဲ့ပဲလောက် အနီးက...
မဟာကုဏ္ဍက...လောက်နဲ့အမဲပစ်
ဖို့...ဖို့လူနဲ့တော့...တစ်ပတ်
လောက် သွားနေခဲ့ရလေးတယ်...ပြန်
ရောက်တာ ကကြာလေလို့...သူတို့
သိမှတာ... သေးစိုးပြီး
ကြားပစ်ထွက်ရတာကိုး...
ဟန်ပြီပြော

ကြားပြီ...

ဟဲ

ဒီအယျေ ဇာ ပေါက်ဆတ်ဆတ် စကားပြောနေ၊ ဂျွန်နီဗွာ...
 ဆက်ရန် စကားလွန်၊ ညားစဉ်... မြင့်ဗွာ... ညှပ်... လာရမ
 ကိစ္စကို ကမန်း၊ ကတန်း၊ ဝေပြောပြတာ။

ညိုဖြင့်မြဲဒေသနာရှိမ
တောထဲ တစ်နေရာ၌
သတ္တုတုံး ၃ ခုစာ
စိတ်ဝင်စားဖွယ် အဖြစ်
အပြောက်တုံးကိုဖြောဖြော

အလျှောက်တစ်: အမိပစ်သု တစ်နှိ ဖြစ်သောမြဲဒေ သနာ...
တစ်နေ့၌ ရှိမတော့နက် အတွင်းဝယ် အမိ လှိုက်နေစဉ်

တစ်နေရာအရောက်တွင်...

မြဲဒေသနာ:
အမိနှိ နှိမနေတော့။

အဖြောသုသေ:

ဟေး... ဟေးနဲ့တင်
လှိုက်တာဟာ...

၉၃

ကျားလက်မှ သူတယ် တစ်ခု၊
သူ့ရဲ့ သူ့ပြင် လက်ထောက်ကို
အသေအဘာကြပ်ဖို့တော၊
အံ့ ဩဘုန်း ဖြစ်သွားနေတယ်။

ထိုသူ၏ ဝတ်စား နည်းပုံ
ပုံစံ... ငွေလည်း ဆန်
နန်းလည်း ဆန်နေသော
ကြောင့်တည်း။

အဲဒါကို အလွယ်ပြန်လာတာရဲ့အခက်
မေးသေး တစ်ယောက်လို့ ထင်မိသေး... ဒါ
ဟာက... တောကြီး မှန်မသုံး ထိခွာ
သွားတာ... အဲဒါ... ဆန်
နေတယ်

ကျုပ်နေတာက... တောကြီး

အသက်ရှည်အဖို့အေးအေးအေး အေးအေး
အေးအေးအေး အေးအေးအေး... မိတ်ဆွေ အကလေး
ကလေး အေးအေးအေး... မိတ်ဆွေအေးအေး
အေးအေး...

သူကို ရွာကြီးသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ ဟုတ်သည်။ ကကု သို့မူ ရွာသို့လွှဲပြောင်း
ရွာကြီးတွင် ဗုဒ္ဓ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ကလေးတို့ တစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရ။

ရွာကြီးသို့သွားသော အဖေ
အဖေ အား ခြေသမန် ရွာတစ်ရွာ
အခြေ အနေအထားပါသည်။။
သို့တော်တော်ခြား ရွာများနှင့် မတူ
သည်ကား... အိမ်ငါးခြောက်နှင့်
ပျော်ရွှင်စရာအတွက် အံ့တူနိုင်သော
ရွာလည်း။

ခြေနှင့် ကို သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဝိမ္မာ သို့မူထံသို့
ဆောင် သွားသည်။ ဝိမ္မာ ကား ကမ္ဘာ့ဓမ္မဝင်္ဂလျာဠိ၏ကို
ခေါ်ယူကာ... ဆယ်ရွာနှင့် ခိုင်လုံလှ၏။

လူစိမ်းဖျားကို ခေါ်ဖို့ ဖြတ်ပစ်သန့်
ဟူသော ကာလ ဝကားကြောင့် ဖြစ်
တစ်ယောက် ဘုရားကိုသာ အာရုံ ပြု ခဲ့
မိတော့၏။

အသက်ခိုး တွင်းသို့ ဝါတ်တစ်ခတ် ဝင်ရောက်
ဖြစ် အသက် ကယ် ခဲ့ဖူးသော ကာလ

ကာလလမ်း ဖြစ်ကို ဆွဲခွဲကြီး
နယ်စပ်ထိ လမ်းပြကာ ပို့စော့၏။

ကျယ်အသက်ကို ကယ်ခံဖူးတုလေး ဇူးကို
သိတာပဲ... ကို ခဲဗျာ ပြန်လေတာ

ကျယ်ကို ခဲဗျာတ
အသက်ရှင် နယ်စပ်
နယ်နယ်လောက်
ခိုခွာလားဗျာ

အိမ်ထေးကို
ကျပ်တို့ အရှင်မလက
သွက်ယ့်နဲ့ မကွာ
ထားတာမျှ

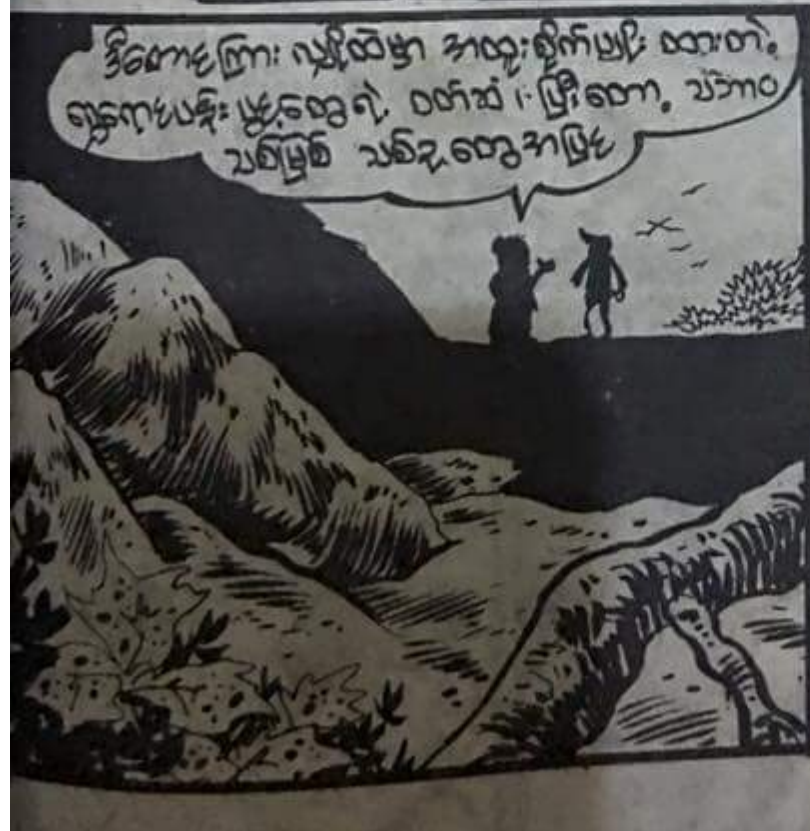
ဒါဆို အိမ်ထေးရော်
နဲ့နဲ့ လေးကော...
မပေးနိုင်ဘူးလား

ကလေးက... လေးပင်ရွာ.. ခေါင်းကို ယမ်းပြုရင်..

တခြားလူတွေ ဖော်ဆပ်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး

ဘာဖြစ်လို့

ဒီကောင်တွေက လူပိုင်းမှာ အထူးစိုက်ပြီး ထားတာ၊
ရွာကောင်ပုန်း ဖွဲ့တွေရဲ့ ဝတ်ဆံ ပြုစုတာ၊ ဘိက္ခု
သတ်မြစ် သစ်သီးတွေအဖြစ်

အပူရိစင် တွေရဲ့ ခွေးနဲ့
ဖော်ဆပ် ရော ပါမှ ရတာ၊
တာမျှ

အပူရိစင်...

၁၀၀

အပျိုလေးရယ်လို့ နှလုံးသား
တို့၊ ရွာမှာရှိလို့လား

သေးလေးဆိုရင်တော့
တခြားရွာတွေက... နား
နိုးရတာပေါ့ဗျာ...

သမီးကြောင်းကို ပြန်ပြောရင် ကျုပ်တို့
အရှင်ဝိမလရဲ့ မှီခိုမှု ဆက်တွေဟာ တကယ်
တစ်ပါးရဲ့ သမားတော်ကြီးတဲ...
ရွှေက...

တစ်နေ့တော့ ဘုရင်က... မသေဆုံး ဖော်ခိုင်း လို့လေး
ပြီးတဲ အခါ.....

အဲဒါ... ဒီဘေးနည်း မပြန်
အောင်... သမားတော်ကြီး ကိုယ်တို့

အဲဒီလို ဘုရင်က... သတ်မယ်လုပ်လို့
အမိုး အရွှေတပည့် တစ်ချက်ဒဲ့
အတူ ထွက်ပြေးလာပြီး ဒီမှာ...
အခြေချနေတဲ့ ကြံတာတဲ...
ဝေ

အဲဒါ... အဲဒီသမားတော်ကြီး ဆိုတာ
အရှင် ဝိမလ ကိုယ်တို့လို့ ဖြစ်ခဲ့
မှာပေါ့လေ... ထားပါလေ... အကယ်
သမား ဒီနေရာကိုတစ်သက်လုံး
လွှဲကံတော့ မိတ်ဆွေ... ကဲ... ကဲ...
ပေတော့...

စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း
လှသော... မြို့အပြင်ကား
ရေ နှင့် ကျောက် အားလုံး
နှစ်ခြွှာနေကြသည်။

ကျွန်တော်လည်းကလေး ကုန်လို့ ပြန်လွှတ်ခွင့်လေး
တစ်ခုတော့ အဲဒီနေရာကို ပြန်သွားပြီး အဲဒီ အသက်ရှည်နယ်စား
ကို ဗရုအောင် ယူမယ်လို့ စိတ်ပိုင်း ဖြတ်ထားပါဦးနော်...

အခု... ကျုပ်အဖေဟာ...ဟော့ဟော့ သူနဲ့ အသက်ပေးကွာတာ၊
မိန်းကလေးငယ်ငယ်နဲ့ လက်ထပ်လို့ကတော့ သူတို့ ခြံနံ
ပြေးခွားခွားကလို့က သိအောင် ဒီစေးကို ဖြိုဝဲပစ်ပါတယ်
ပြစ်လာတယ်

ဒီအဖေက
တကယ်တမ်း ဒီက
ပြီး အခုခွား
ခွားကလေး

တယ်က
ဒီမြို့နယ်က...

ဒါနဲ့ပဲ ကျုပ်တို့
ဒီလို ထွက်လာခဲ့တယ်
ဆိုပါတော့
အဲ့တော့ပေါ့..

အခု... နေပြေးတကား
တွေကတော့ အတော်
စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း
ပါတယ် ကိုမြနဲ့

သို့သော် ကျုပ်တို့ လူတို့ တွေ့ကြုံကလေး
အာဟာရဓာတ်နဲ့ ဒီစေးတွေလေးလေးနဲ့ မယ်ထင်ရ
တာ၊ မြန်မာ့ကျေးလက် မယ်...

လာကြပါ... ယူကြပါ
ပေးစဉ် လွန်လို့ စောင့်နေတာ

ကျုပ်တို့မှာ...
လေ့ရှိတာပဲ... ကျုပ်
အဖေကပဲ... လေးကလေးက
ရဲ့ လေ့ရှိတာပဲ... လက်
တောင့် ဖြစ်သွားပြီ...

သုတိဗ္ဗာ လေ့ရှိ
မရှိဘူးလေ... ဒီလေ့ရှိ
လေ့ကို အံ့တုရဲ့မှာမဟုတ်
ပါဘူးဟာ... ဟဲ... ဟဲ
ဟဲ

လက်နက်ကွပ်တု၊
သုတိဗ္ဗာ လက်နက်ကွပ်တု၊
သုတိဗ္ဗာ... အခုနဲ့ ကျုပ်
သုတိဗ္ဗာ ဖြစ်မနေ
ဘူးလား

ဒီကလေးကတော့
ဒီ... တွေက... ကျုပ်
တို့က... ဒီ... ဒီ...
ကို ဝယ်ဖို့... ကြိုးစား
ဒီမှာပါ... မရ
ဘူးဟာ...

သက်တမ်းမှာ... ငွေဟာ... ခုနစ်တစ်က အသုံးမကျဘူး ဒီလေ့ပဲ
အသုံးမကျ... ငွေလေ့ကို သုတိဗ္ဗာ... သားသုံးရမှာပဲ

၁၀၅

ဟဲ့တယ် အလွေက

ငွေခို. လယ်မွှားမဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်တို့. ရော့ဇ်
 မန်ပုတီး လက်ကောက်တွေ အမွှားတိုင်း ယူလာခဲ့တယ်လို့က
 အဲဒါတွေကို.. အတော်မက်စရာတယ် အဲဒါပစ္စည်းတွေနဲ့
 မသေဘေး လိမ္မော်ပါ...

ဟုတ်ပါတယ်

သားပါတော့
 အခု ကျွန်ုပ်တို့
 ရှား. အတော်
 က...

ကျွန်တော်ကလေးတို့က
 အဲဒီ ခေ့ရှာကို အတိအကျ
 မမှတ်မိတော့ဘူး-

အဲ... ဒီတော့ပိုကတော့. ဒီရိုးမတစ်ခွက် ပြုပြင်စေရအောင်
 ခြံစပ်သွန်တော့. တောထဲမှာ... မျက်စိလည် လမ်းမမှားရအောင်
 လမ်းပြ စာတန်ယူလေးဖို့ပါပဲ.... ဒီ ကိစ္စမျိုး ကျတော့.
 ဒီတော့ပိုမှတ်မိပါ. အခြားလူမျိုးကွဲ မဟုတ်လား...

အခုအောက်
 ကြိုက်နှစ်
 ခိုတော့မယ်
 များလေ

မြတ် ကေးက ကျွန်ုပ်တို့ကို ဩဇာပေးစေတော့ဦး။။

အင်းလေ... အားကိုးလို့ အကူအညီတောင်းလာ
တော့လဲ ငြင်းရသက်လေသလေ!

ဟွန်း အသံက

ဒီကလေးဟာပျိုပြီး
မိုးနဲ့ မတ်သစ် ဖြစ်
နေတယ် အသံ

အို.. ဒါလေမယ် ကျုပ်တို့ကို
တော မန့်ပုတီး လက်ကောက်
ဆွေးလေ့ မကျားနေ

လှေမရဘူး... မန့်ပုတီး ကွပ်ပေါ့
ကွာ... ဟိ

မန့်ဆွေးတော့

ဝတ်ချပါဗျာ.. ချိဗျာ
တို့ ကော့နပ်သလောက်
ငွေလေး ပါမယ်...

ဟိ... ခေ့သန့်ဆွေမို့
ဆက်သား ခြောက် လေး
ထပ်ဖြတ်ပေးနဲ့ ဗွဟိ...

ပိုနေတယ်
လေ

အို... အို... အို...

ကျွန်တော်
တစ်ခု စဉ်းစား
မိတယ်ဗျ

မင်းကို ဘယ်သူက... တစ်ခြမ်းတည်း စဉ်းစား
ခိုင်းနေလို့လဲ

မဟုတ်ဘူးလေ ဆရာတို့

ကျွန်တော် ပြောသွား
တု၊ စကားထိမှား... ဦး
အယုဝမ္မေရ ဘေးရန်တ
အဘိ

အပူစင်သွေး လှိတယ် ဆို
တာလေ...

အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ

ကျွန်တော်တို့ ဇွာက ဒွင်း မှဲ့ မကြာ
က... ပြောက်သွားတယ် မဟုတ်လား
ဘယ်မှာမှလဲ စုံစမ်းလို့လဲ မဟုတ်ဘူး အဲဒါ
ဒီကုလောကမှာ မင်း သွားသလား
မဟုတ်ဘူး

ရခိုင်... မင်းပိုး... နောက်ကျော
မလေး... မင်းရခိုင်... နောက်ကျော
လှေ... နောက်ကျော... ပြေး... နောက်ကျော...
ထပ်... နောက်ကျော...

ဟဲ့

ရခိုင်... မင်းပိုး... နောက်ကျော... မင်း
လှေ... နောက်ကျော... ပြေး... နောက်ကျော...

မင်း... နောက်ကျော...

သရေ... သရေ... သရေ... သရေ... သရေ...
သရေ... သရေ... သရေ... သရေ... သရေ...
သရေ... သရေ... သရေ... သရေ... သရေ...
သရေ... သရေ... သရေ... သရေ... သရေ...

၁၀၆

အခု... အခု... အခု... အခု... အခု...

“ ကို... ကို... ကို... ကို... ကို... ”

အခု... အခု... အခု... အခု... အခု...

အခု... အခု... အခု... အခု... အခု...

အောက်တစ်နေ့က... ကျွန်ုပ်တို့ စောထွေးရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဦးစေ့မယူ
လမ်းပြောအဖြစ်ပေး
ထားသော ဇေယျာကို
မေးမည် အား
ပေးရာ...

အမယ်လေးလေး - မွားလျက်တစ်စက်
ကျယ်ဖြင့် ဘယ်လို ရေခဲဗူး စောင့်မသိတော့ဘူး

ကျွန်ုပ်လည်း ဇေယျာကို... တစ်ဖန် ဖြစ်နေသော
မေးမည် အားဖြင့်ဖြင့် ကပ်လွှာသိမ့်

အေး ဦးစေ့တော့... မင်းယောက်ျား အသက်
စွန့်ပြီး ခုတ်ထွက်လို့ ရတံ့ ဇေယျာတစ်စက်မရ
နဲ့ သေးမည်... မင်းသုံးဆင့်ရာသုံးဆင့်တယ် ဒါလေမို့

ကျွန်ုပ်မတော်
တစ် ဝါးပါးသွားလို့
သွင်းသွင်း... စက်လေး
လောက်တော့ နှစ်ထား
ပေါ့၊ ဟုတ်ကား

မင်းမသွတ်
ကျွန်ုပ်တို့ရယ်... မင်း
မကြားဝံ့ပါဘူး
ပြောပါနဲ့

၁၁၁

ဟို

ဒါ့ထက် ကိုကိုတွတ်ကို တိုးတိုး ဖွားရင်းမယ်
အဲဒီ အသက်၅ဆံ့နဲ့ပဲ... ဆွတ်ကမ္ဘာ... ရှေ့... မှင်အတွက်ပဲ ယူ
လာဖို့... မလေ့နဲ့... နော်... နော်... ကိုကိုတွတ်

အေပါကွာ... ကိုယ့်မိန်းမပို့
ဘယ်ခေ့ပါ့မလိ

ဟေ့

စိတ်ထိကမ္ဘာ

ယူလာဖို့... တော
အဝေး... ဖြိုး... ဖြိုး
မင်း... အသက်၅ဆံ့တာဟာ
ဒါနဲ့ကွေ့ကွေ့... ပဲ
လေးမျှင်

မှိုက်ကလေးကား... လေးခုတဲ
ခွဲ... ရှေ့တက်ကြွနေတာ

အိပ်လွှာ လက်ကနဲ့
ကယ် ဖြိုး... ကျွန်တော်
ထပ်မယ်...

နင်းကို... ဟိုက... ယူခိုဗွာ... အလန်ကွာတာ
မှိုက်... နော်

ဟေ့... ဟေ့

ခိုရေး... တိုလေး
အဆင်... ဖြိုး...
မှိုက်

အသက်

၁၁၁

ຫຼັກ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ຫຼັກ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ຫຼັກ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ຫຼັກ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ຫຼັກ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່

ປີ້ມເຫມາ... ເພາກກະ ດາວກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່

ມະ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່

ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່

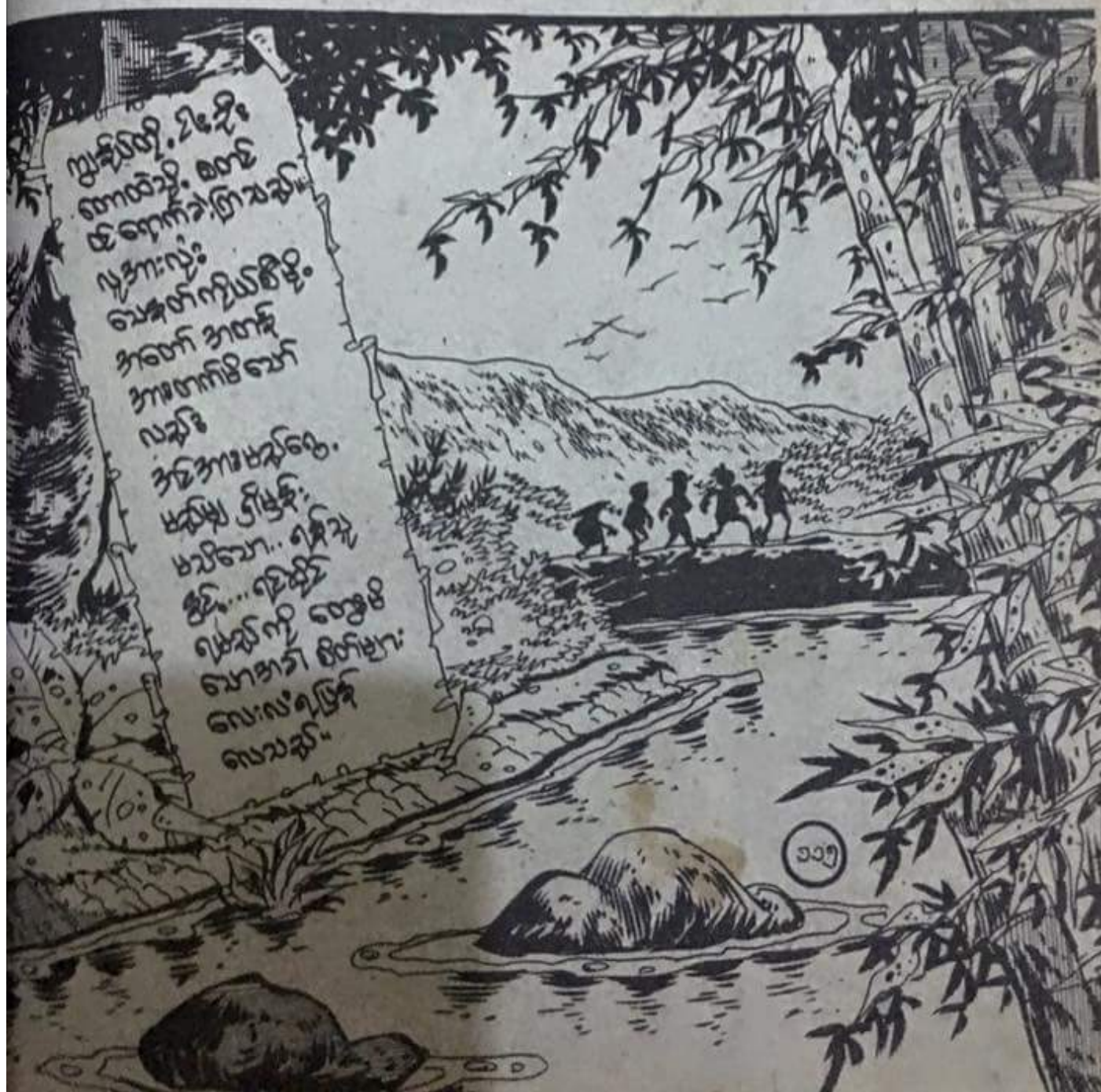
ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່
 ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່ ກໍ່

အခန်း (၄) တောင်သို့အဝင်၊ တောင်သို့အထက်

တောင်ခြေမြေပြန့်ကို ကျော်ဖြတ်ကာ... တောင်ပေါ်
စတင် တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။။

မည်သို့ ယုံကြည်စေ သန့်
ကို ယူထားပြီးဖြစ်၍
သန့်သန့်စား ရှိရလေ
တော့မည်။။

နံနယ်သောမြို့သို့ သူတို့ ကျွန်ုပ်... ယခုရှိ လာ အထိ သေ
ဗွာ... ဗွာလေစွ...ဟု ဝန်ခံရလေ၏။။ သို့ကို ငါ့ သမား
ဆောင် ခေါ်ရသည်ဟူ၍ မရှိ။

သိုးကွဲဟာ။

တောလမ်းခရီးကို ကျွန်ုပ်တို့ နှစ် ခြေရည်တူ ဆင်နွှဲသော အက...အေရီးပစ် သတိ
မရှိ ကလေးတစ်ဦး။

သိုးကွဲဟာ ကျွန်ုပ်မ လွှဲကပ်၊
ဖြစ်နိုင်ပါတယ်နော်...

ဖြစ်ပါ့မဟာ... ဖြစ်ပါ့။

မြက်ကလေးမှာ လေးခုတ်ကတစ်ဘက်၊ စားရေ
 ကိုယ် အဖြစ် ယူဆောင်လာသော စစ်သူ
 မှုမား ထည့်ထားသော အိတ်ကြီးက
 တစ်ဘက်မှာ အစာနဲ့ယပ်ဖိုက်နေတာပဲ။

ကျွန်ုပ် သဘောအရဆိုပါမို့ ယခုမှ...
 တောခရီးမှူး အတွက်... စားစရာများကို
 ဝန်လေး ခံပြီး မယူစေမှ...။

မဲ့သိုး အဖို့ လေးခုတ် တစ်လက်ရှိလှည့်ဖန် စားစရာ
 အဖ် သား ငါး ရရှိသန့်ဟဲ့ ဆိုရလေမည်...။

သွပ်ကန်ကြီးက... တန့်တောက်နိုး

သို့လောက် ခိုနေမယ့် တို့ လှည့်မယားက... ထိုကဲ့သို့
 သော... အသားများကို...

ဆိုရင်နဲ့ သန့်
မစားတတ်ဟာ ဆိုပဲဖြစ်
ယခုကဲ့သို့
တကူးတက
သန့်စေရဉ်လော့၊
ဂါးဦး ဖြစ်၏။
ဒီတော့.....

ဒီတော့ မိုက်ကလေးအတတ်၊ အိ

မြို့သူမြို့သားများကား
ကြိုက်ကယ်လှပါသည်။။ လမ်း
တွင် လေ့လာရော့
မသောက်လို့က ဆိုကာ...ရေသန့်
မှန်နှင့် အစရှိသည်များပါ
ပါလာစေသေး။

ကျွန်ုပ်တို့ မှု့သွား အစို့ကား စမ်းစေသိနှင့် ရေကန်လေး
လှည့်ပင်... ကိုယ်လက်သတ်သိခြင်း ၊ ရေစိုင်းခြင်း
ရေသောက်ခြင်း အမျှတရပ်မျှား အဆင်ပြေစေခြင်း။

ရှေ့မှာ... စမ်းစေသိရော့

ဟဲ့... သူ့ပဲ ဒီလိုသမ္ပာ
ပြောသွားတော့တယ်

ဒီတော့ပိုတို ဒီလိုရေတွေသောက်တော့
ရောဂါတွေ ဘာတွေ မဖြစ်ဘူးလား

ဤနဂါးကသာ ဖြစ်လေ၊ ဖွဲ့ကို ဤကဲ့သို့သာ မှိုက်ကလေး
သွား... အဲဒါဖြစ်ပြီး ဤ... ဖြစ်နေတာတွေကို..။

ရေအကြောင်းပြောနေရင်းက...
ဘယ်နှယ်. ဘက်လီတွေ ပွဲတိတွေအကြောင်း
ထုပြောရတာပဲ... ဖြို. ဘားတွေဗား. သန့်ပါ.
သတင်းက နေ့က...

ဖြို. ဘား
ကူးကွ

အစ်ကိုကြီးတော
ပျံ့. ဘက်က
အားမပြော
ရဘူး...

အိပ် ဘယ်လူ ခုနစ်. သိရ
အိမ်ကနေလေတာပါ. ထည့်မူလား!
ပါတယ်...

ဒီနေ့ယုတ်စကားက... မှိုက်ကလေးကို လိုက်
လျှောက် ဖြစ်စေသန့်မို့.

အဲဒါ... သတင်းကရေ အိပ်ကြီး လေး
လေတာ ဖြစ်မယ့်အခါ... ဖြို ဖြို သိရ
ရအောင် ခိုမို့. ကျုပ်လဲ... ကျုပ်စစ်
နေတင်လား ဖြစ်လိမ့်မယ်... အဲဒါ

၁၂၀

ကဲ... ဗွဒ် သိ ပါကီရကောင်
ဖြူဖြူလုပ်ပါ...

တစ်ခုခု အကောင်ထွက် ကိုဖြူ
ထိုး သိရ လိုက်ပါဖြူ. ကျွန်ုပ်က

နေပါဦးဗျာ သိရ လိုက်ပါဖြူ

ဟိုရက... နှိပ်စက်
လုပ်နေတာမတွေ့ဘူးလား?
တစ်ဘက်မှာလည်း နှိပ်စက်
အကောင်တွေနေ
ရတာ...

သမီး တစ်
ကောင် ဖြစ်
မှာပဲ

သိသေးတာ...
လေး နေသေး
ပါတာ...

မှည့်ကောင်း ဆိုတာ... မလေးအောင် အကဲခတ်
လက်ကွပ်စပယ် မပစ်ဘူးဘူး...

ပြီး ဘယ်လို
နေတာဟာ... ကုသ
ရောဂါတွေဟာ
ဒီတာ၊ တော

ထီးတွေ၊ မျက်စိ
မှည့်က. ယူနိုက်တက်၊ ကုသ
ရောဂါတတ်တယ် ဒီတော့...
ဟာကောင်းနဲ့ ဗားယူနိုက်တက်
မလေးအောင်... ကုသ
ရောဂါ...

ဟူဟူ

ကုသရန် တားမြစ်ချက်ကား...
မှည့်ကုသရန်... ထိုနေရာသို့
ဗားယူနိုက်တက် အခါ
တရားထိုးနေဟန်တူသော
ရောဂါတစ်ခုကို ကွဲ
လွဲအောင်သတိပြုရသော
အထိရောက်မှုကို ဖြစ်က.
ကွဲပြားမှုက... သမ္မတ
ထိခိုက်ခြင်းပါသည်။

ရေ၊ ကြီးမား၊ တစ်တစ်သောကုသိုလ်နှင့်၊ တစ်သို့မ္ဘာ အဆုံးရှိ၏။ လောကီ ရေ၊
 တစ်သို့မ္ဘာဖြစ်မည်။

ကျွန်ုပ်တို့တော်မူသော မဟာသောတာပန်၊ ပရမတ္ထ၊ ပရမတ္ထ၊ ဒုက္ခ

ဒို့လောက... ဝိညာ... ဝိညာ... ဝိညာ...
 လောက... ဝိညာ... ဝိညာ...
 ပြုလုပ်သော:

ကျွန်ုပ်တို့ သောတာပန်တို့ မြတ်သောစာတော်၊
 ရေပေါ်... ဒို့လောက... ဒို့လောက... ဒို့လောက...
 သောတာပန်... ဒို့လောက...

ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ထဲ၌ရှိ
 သော ဘားဇိပ် ၇ ဦးဇိပ်
 များကို... ဦးစေ့ပျက်က
 နှိပ်နှိပ်ချိတ်က... မစား။
 ယခု သတိုးဇွဲကြီးပါ
 ဘုရားဘုရား ခုနစ်ပွဲပွဲ
 အားပေးပြီး နှိပ်နှိပ်
 ဟု သတိပေးရသေးက
 မိန့်စေပြီ။

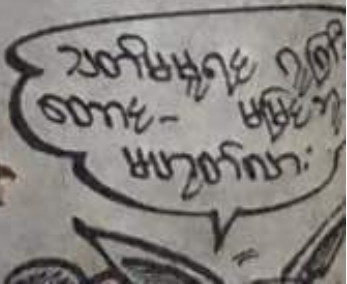
လူဟာ သနား၊ မိမိလေးကား၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွမ်းဝင်သော ဓလေ့စရိုက် အတိုင်း
 နေကြလေလိမ့်မည်။ ထိုသို့သော အပြုအမူများ အတွက်... အထူးသော နှာခေါင်း
 ချွံ့ခြင်းကို မပြုအပ်။ ဗုဒ္ဓလူမျိုး ကရုဏာနှင့် ပြုလေ့ရှိသော ဤလေသည်။
 ကျိတ်ကား လူဟာ သံသရာသို့ဝင်သော သတိပဋ္ဌာန်သောတရားတည်း။

ရသေ့ကြီး အနီး ခြံနယ် ပိတ်လျောင်းများ အကြားဝယ်...
 စေတနာရှိစွာ တစ်ခုကို လည်း လေ့့ရလေသည်။

ကျိန်နားသို့ ကျွန်ုပ်တို့
 တစ်ခု ရောက်လာတာ
 လည်း ခြံနယ်များ
 နေရာတွေနဲ့ မတူ
 ယခုကမူ သတိပဋ္ဌာန်

ဂျပန်တို့ သံသယ ထွက်ခွာလာပြီး မကြာခဏ သစ်တော တစ်ကောင်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြတာ။

ကောင်းမြတ်တဲ့... ရဲရဲရဲရဲရဲရဲ

အဲဒါက... ကောင်းမြတ်တဲ့... အဲဒါက... အဲဒါက... အဲဒါက...

ဟဲ... ဖြစ်

ဒီမှာပဲပဲ... ဒီမှာ... ဒီမှာ... ဒီမှာ... ဒီမှာ...

ကျွန်ုပ်တို့... စားဖို့... သောက်ဖို့... ကို... ကျွန်ုပ်... တာပဲ... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...

လက်တွေ့... ပြင်ဆင်... မှတ်တမ်း... အဖို့... ကျွန်ုပ်တို့... အလုပ်... မှတ်တမ်း... စာတမ်း...

ကျွန်ုပ်တို့... အဲဒါက... မှတ်တမ်း... အဖို့... ကျွန်ုပ်တို့... အလုပ်... မှတ်တမ်း... စာတမ်း...

မှတ်တမ်း... အဖို့... မှတ်တမ်း... အဖို့...

၁၂၇

မကြာခင် ထောင့်မှာ ပီ.စင်ထပ်မှလာသောနေရာသို့မှာ: ဆုညံ့စွာ... ပေါ်ထွက်လာတော့၏။

ဒိုး... ဒိုး... ဒါလူနဲ့တူတာပဲ... လာရဲ့။

ဒိုး... ဒိုး... ဒါလူနဲ့တူတာပဲ... လာရဲ့။

မကြောက်ပါနဲ့ ဒါ... ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အန္တရာယ်မရှိပါ။

ကိုမြတ်ကား ဝမ်းသာမဆုံးတော့။

ဒါဟာကံကောင်းပင်လား... ထောက်ရှင် သားကောင်တွေကလေး မဟုတ်ဘူး... ထင်တယ်မလား။ အဖို့ စားရသလား...

အခုကံကောင်းတော့ တွေ့ရလိမ့်မလား...

မကြာခဏ မြက်ကလေးလည်း ခွေးတစ်ကောင် ခွေးတစ်ကောင်
ဖြူ ဖြူရောက်လာတာ... ကျွန်ုပ်တို့ကလေးလေးလေးလေး
မေးမြန်းတာ...။

မျိုး... ကျွန်ုပ်တို့ကလေး
ဘာကောင်လေးလေးလေးလေး

မျိုး... မျိုး... မျိုး... မျိုး

ဟေ့... ဟေ့...
ဒါဟာအဲဒါ... က
ဘာလေးလေးလေးလေး

၁၈၆

မြတ်တော်ကောင်း ဂုဏ်သိသာဆုံးပဲ... မှိုက်ကလေး လက်ထဲ
ဗွာတော မြတ်အခြေအနေအထား...။

မြတ်ကို ခေတ်အဆုံး... မှိုက်ကလေး...
ဂုဏ်... ကျွန်တော်လည်း ကျွန်... လက်ကွယ် စမ်းဆွဲ
တန်း ခေတ်အဆုံး... တောမြတ်ကိုကိစ္စတာ...

ဒီမြတ်မြတ်
ဂုဏ်တော်...
ဟဲ့...
ကောင်း...
လက်ကွယ်...

အ... အ
မြောက်တော်ကောင်း
ပစ်ခတ်ပါရအောင်

ဘယ်မြောက်
အိမ်မြောက်

အ... မြောက်က... နယ်ပယ်ပေါ် တက်တော
အိမ် ကျွန်တော်ပစ်လွှတ်တာ... မြောက်ကို
မထိဘူး... နယ်ပယ်ပေါ် ကျိပ် ထိတယ်...

ဒါဖြူ. ဒီမနက်
စာကို... သူ့ရဲ့
ဆွမ်းနဲ့ပဲ ဘုန်းရမ်း
ပြုရမယ် ဆို
ပါတော့.

အခု
အဖွဲ့ကို
ခွဲပေးရမယ်

အရောက်ပဲ မဆိုးဘူး
ပဲဘူး ဆရာတို့ကလဲ အဲဒီလို
တဲ သူ့ရဲ့အိမ်က...

သစ်ပင် အောက်က ခြုံပုပ်ထဲက... ယူနိုက်
တစ်ကောင်ကို... ခေါင်းထိပြန်

ဒီအ
ကံမကောင်း
ပါဘူး

အဲဒီယူနိုက်တစ်ကောင်ပါလာပါတယ်ဗျာ...

တော်တော်တော်တော်...

ဒါဖြူ. ကျွန်ုပ်တို့. မဆိုး
<၃> ယောက်ျား... ယူနိုက်
ကစားကို ခွဲပေးစားလို့က
တော့...။ ဒီအယူနိုက်ကတော့
စိတ်ပိုမို... အောက်က. စား
ပြုလေတယ်.။

ထိုနေ့မှာပင် ကျွန်ုပ်တို့လည်း
ထူးထူးခြားခြား အဖြစ်မျိုး
မပြုရဘဲ ခုတ်ချွတ်
ရောက်သွားလေတော့
သည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း သမင်ပုလဲ
ရေကန်ကို ခြေတလင်းဖြစ်တော့
သုံးစွဲ... သက်တမ်းရှည်လေးဖြင့်
မီးမရှိတော့။

တောထဲမှာ... သမင်ပုလဲဟာ... အနီးက
အဖျားသုံး ခုတ်ချွတ်ပဲ...

ဘာလို့လဲ...

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အသားစား
ဟန်ချွတ် ဖြစ်လို့တော့ အစာပြုတ်ထွက်တာနဲ့
မို့ပဲ...

ကျွန်ုပ်တို့ သတိ
တပည့် ခွဲစိတ်
တပည့် ဆိုလျှင်
ပြောအောင်...။
မြို့နယ်မှာ
သစ်ပင်တစ်ပင်ရှိ
တက်က ခွဲစိတ်
အိပ်စက်ကြရုံသာ။

အဲဒါ... လောက်တော်လောက်နဲ့လို့ကလေး
မြို့နယ်မှာ အိပ်စက်ရတယ်ဗျာ မှတ်စရာလား
မဟုတ်

ယခုမှ မြို့နယ်တွေက... သစ်ပင် မြို့မြို့ မားမား မတက်တတ်။ ထို့ထက်ပိုဆိုးသော
မိန်းမများတစ်ဦး ပါနေခြင်းပင်။

ဧည့်... ဒီဒုး

ကျွန်ုပ်တို့
လောက်တော်တွေ
အလွန်ကဲ ကစားစောင့်
ရမယ်

၁၃၃

ကျွန်ုပ်တို့က
စောင့်... မို့ ကို
လေးလား

ဒီးလေယျာန် စကား... ကား
 သူ့ပဲ ခုနဲ့ ဖြစ်သလို
 ထိုကောင်၊ ခေမံ၊ ဇို၊ မဂ္ဂိဟာသာ
 သဘောသက်ရောက်မှုနဲ့
 ကျွန်ုပ် သိရှိရန်ပဲဖြစ်၊ ဒေါသ
 ဖြစ်သွားမိ၏။

ဒီမယ် ဒီးလေယျာန်
 ဒီစကားထဲမှာ... သူ
 မဂ္ဂိဟာသာ... သားကဲ မဂ္ဂိ

မင်းတို့ကို ပိုက်သံလေး
 ထားတာ... မင်းတို့လည်း

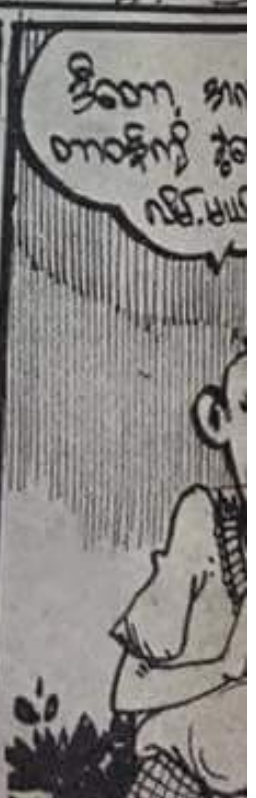
သစ်ခွေ၊ ကျွန်လည်း မဂ္ဂိဟာသာ... အလုပ်ပြုခွင့် အကုန်
 လဲမဂ္ဂိဟာသာ၊ အားလုံး ဆိုဆိုသွတ်သွတ်စုပေါင်းနေထိုင်မှု
 အနိမ့်အနာယ် ကျောက်ကျွန်းနှင့်ကပ်မယ်

ဘိယားလဲ သစ်သစ်မာမာစောကဏ္ဍား
 ကြို၊ တစ်လောက်ပဲဟာ...

၁၃၄

ဒီစကား အကုန်
 တာဝန်ကို နှစ်
 လမ်းမယ်

အကယ်၍ သူတို့သား
ဘိုးတယ် ချီပြီ၊ ကျွန်ကလေး
အဲဒါမှ မဟုတ်ဘူး

သူတို့သားဘိုးကတယ်
စောင်းယပ်ရင်နဲ့စားပါမယ်

အို

အဘိတစ်ထပ်
အသားတစ်ထပ်မှို
ပြွန်းကောင်းတယ်တောင်း
ထင်နေနိုး ဟွာ...

ဝက် သုံးထပ်သား ကျနေတာပဲ
ကောင်းကွက်တာ... မလုပ်...
မလုပ်... မလုပ်...

အောက်သုံးစော၊ ခိုးရယ်
အခြေမှန်သွားတယ်

ဟဲ့ဟဲ့ပါပြီလေ
ကျုပ်လည်း တာရန်ယူ
ရမှာပေါ့

၁၃၅

တစ်ယောက်ကိုလဲ အင်အားနည်းနည်းနည်း
တစ်ခုစော ခြိတ်ပြောထားရမယ်... အဲဒါ
ကစော၊ ဘယ်သူစောစောစော...

ဟောဒီဗိုးဖို့ကိုတော၊
ဗိုးမပြတ်ရအောင် ထည့်၊
လေပါ... သားတောင်မှန်
သမ္ပ ဗိုးကိုကြောက်တယ်
အနားကို မဟာရဲဘဲ?

လာရုံလဲ ဗိုးစွဲနေတာ၊ ထင်းစနဲ့ သားတောင်မှန်
ဒီတောင်တွေ ထွက်ပြေး လိမ့် မယ်၊ ကြောက်ကုန်
တကြား ရွာငါးမပြေးနဲ့၊ ကူးစားဖြစ်သွားလိမ့်မယ်၊

သမ္ပဟက... ချောက်ကွက်ရတာ၊
လာပါ၊ လာပါ၊ မလာကုန်၊

ကဲ... သမ္ပဗိုးကိုတော၊ ခိုးလေယက...
စတောင့်လေတော၊
တောင်ပြာကို

ပြောသားပြောရသမ္ပ...။
အတွေ့အကြုံ မရှိသေးသူ
တစ်ယောက်အဖို့ တောကြီး
ဗျက်မနပ်ထဲ ကင်းစောင့်ရသမ္ပ
ဗွာခွောက်သားစရာ ဖြစ်ကြောင်း
ကွန်ပျူကွယ်သမ္ပစာမိရ။ ဗိုးဖို့
အဖူး မရောက်မို့သော... မဟာ
မဟာလသမ္ပတွင်... သမ္ပဟ
ဒီခေတ်မသလဲ...။

ကျယ် တစ်ယောက်တည်း... တစ်ယောက်တည်း... တောကြီးများထဲ... ထိခိုက်...
 ကျယ် အသက်ကို အစားဆုံးရှုံးခဲ့ရသူများနှင့်... သာကောင့်ကြီး ဝဉ်းကံကြောက်
 မက်ဖွယ် မာန်ဖိုဖိုလှိုလှို... အကောင်ယံတို့၏ အလန့် ဝကြား အော်ဟစ်သံများက
 ကြောအင်းဖူး... မကြာခဏ... ထွက်ပေါ်နေ၏။

ကြောက်စရာကြီး အစ်ကိုကြီးရှယ်

ဗ...ဗကြောက်
 ဂါန့်... ဘွယ်

ဟင်း မဖြစ်ပေး
 ပါဘူး

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဦးလေယ
 အမော်ရစေရန် မီးပိုလေးတစ်အတူ
 ထိုးရှင်း ကျွန်ုပ်၏ လားခြားသော
 အဖြစ်အပျက်များ ပြန်ဖြည်းဖြောဖြ
 ရှင်း... အသိကုန်စေတော့၏။

တစ်နေ့လုံးစောပန်းလျှပ်ဖြင့် ကိုမြအိမ်
 မိုက်ကလေးများ အိပ်စော့နေသော်လည်း
 ဖြစ်ရာ... ကျွန်ုပ်တို့... အခွက်အယွက်မရှိ
 ကြားနားရနေတော့၏။

XXXXX

အင်း... အင်း

ကြာစဉ် ယုံမှားတောင့် မဟုတ်

ဟုတ်မူ မဟုတ်တာ
 ဘယ်ယုံမှားတောင့်

ပဟိန္ဒ ၈... ကော်ဖီစာရိတ်ကို ဖွဲ့စည်းသောကိစ္စ
 မျက်လုံး အပိုင်း သား ဖြင့် နားလည်လျက်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ချော့ပြောသောအခါလည်း မှား
 မှား... အတော်ပင် စုံလင်လှပေသန့်။

ယူဗလးတော.
မအိကု

३६:-

အလောင်းစက်ဝိုင်းမှ ယေလယ်ဖြူကြီး များကို
ရောပြီး အလင်းဝင်း မြို့၊ တစ်လက်တည်းဖြင့်၊
အလောင်းပုံမျှား....."

ကိုးကွယ်

အိ:... ဖွတ်ကြီးတော
မိကျောင်း ဖြစ် ချိန်က
မြေပြာ ကြီးတော, ဖွတ်
တောတပ်ဖွ

ထို့ပြင် ကိုးတောင်
နဲ့ ပြီးသော လူ
သားစား တက်ဝင်
ဒွာယောင်ကို ရွှေ
ပြွန်နှင့် ဆက်ကာ
အဖွဲ့ဖမ်း သွား
အကြောင်း။

အိပ်လက် တောက်ကြီး ထိဝှေ့ ပြန်
တစ်ကောင်ကို လှော်ကြိုး ဖြင့် ပစ်ကမ်း ပြီး

၇၅၁ ဘဝကယ် အဖွဲ့ ဘိုး ခုခို
ဒီဒီ ရေမှာ ဓားသတ် အကောင်

ခေါက်သုံး ဘဝကယ် ဝက်ရဲရွာနဲ့ မွားကုန်သွား
ဘုရား အာရုံက တောထဲတွင် ကျန်ခဲ့လေ
တကယ် စကားများ ဘဝကယ် ဝက်ရဲ

တကယ် ထို့မူ ကန်တော့ ဝက်ရဲရွာ

ခေါက်ကို ဘုရားပြန်လေ ကွ
ဟုတ်... ဟုတ်ကံ!

အိပ်လက် တောက်ကြီး ထိဝှေ့ ပြန်
တစ်ကောင်ကို လှော်ကြိုး ဖြင့် ပစ်ကမ်း ပြီး
၇၅၁ ဘဝကယ် အဖွဲ့ ဘိုး ခုခို
ဒီဒီ ရေမှာ ဓားသတ် အကောင်
ခေါက်သုံး ဘဝကယ် ဝက်ရဲရွာနဲ့ မွားကုန်သွား
ဘုရား အာရုံက တောထဲတွင် ကျန်ခဲ့လေ
တကယ် စကားများ ဘဝကယ် ဝက်ရဲ

အိပ်လက် တောက်ကြီး ထိဝှေ့ ပြန်
တစ်ကောင်ကို လှော်ကြိုး ဖြင့် ပစ်ကမ်း ပြီး

အမျိုးကလေး ဘယ်ဖြင့်
 ရှောင်ရမယ် အသေကလေး
 ဒီလိုမှာ... ညီလွတ်သူ
 လာဟဲ့... မသက်သာဖြင့်
 ဖြစ်လို့ကလေးအခါ...

ဒီနေ့ပဲ နေ့ ပထမဦးစွာ... ဘယ်အခါကလေးတစ်ခုက
 အိပ်မောကျနေသတဲ့ မသိ... လောက်နားပင် ခုန့်
 ကိုက်သေး။

ဟေးကွ

ဟို... ဘေး... ဘေး...

အခါကို ဖြစ်လို့ကလေးအခါ (၂) အခါလေးပါ။

ကျန်ခဲ့တာ... ကလေးတစ်ယောက်ကို တစ်လွှဲလွှဲယူကာ
 တစ်ကွယ်တည်း သက်တော့ ရှေ့တော့ ပါ။

ဒီနေ့ ကံမကောင်း ပါလား

အခန်း (၆) ရန်သူ့လက်ထွင်းသက်ဆင်းရဲခြင်း

၂၂

ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖွဲ့ချုပ်ပေးထားသော လူတစ်စုက ဖွဲ့ချုပ်ထားသော သူတို့၏ အဝတ်
အစားများကား ရွေးချယ်သင့်... "

ဇာတ်နာမည်! ကလေး
ဟုတ်ဟန် မဟုတ်ဟန်

ဟဲ့!

ဟဲ့!

ဟဲ့!

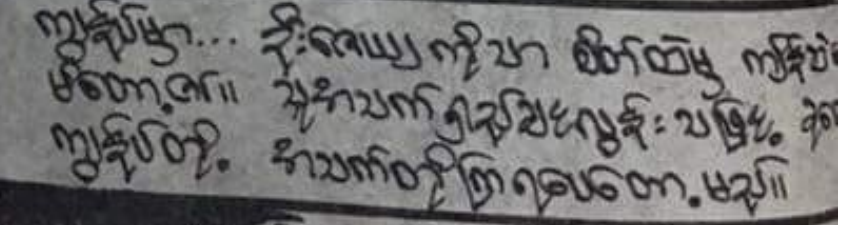
ကျန်ကျမှား... ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့... တွက်တွက်...
ထားကြသန့်... ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ အဓိပ္ပာယ်ပါစွာ
ဘေးအန္တရာယ် ပြုသန့်ကြည့်ရအောင်... " ဟောပြောနေသော
လူများဖြစ်ကြောင်း... ကျွန်ုပ် သဘောပေါက်လှကလေး

ကျွန်ုပ်တို့ပါ သန့်သန့်
ဖြစ်အောင်

ကျွန်ုပ်တို့ကို
ကျူးလွန်တာ! အများ
တို့ကို ကြိုးစားတတ်
အပြစ်ဒဏ်ပေး
ရမယ်...

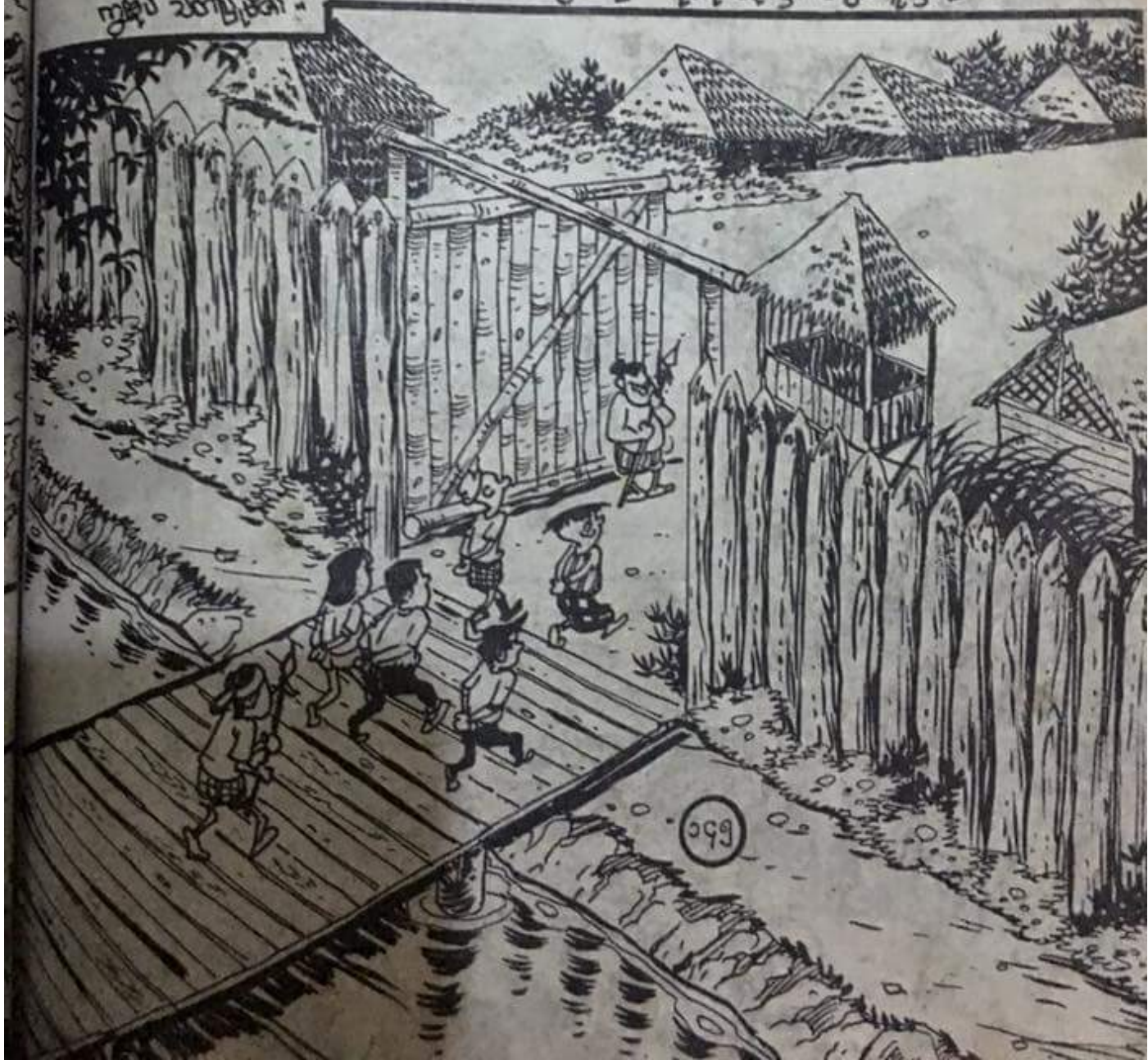

ဤအခန်းကဏ္ဍကား
 ပျိုဦး တစ်ပါး
 အလှူလုပ် အစွမ်း
 ကုန်တို့ ရောက်
 မှာ၏။

ထိုအခါတွင် ဤကား တစ်ရွာကို တွေ့ရ၏။ ဤကို ခပ်လုံးစည်းရှိကြီးဖြင့် ကာရံထားသည်။
 အတွင်းလူ အကုန်အသိ မပါဘဲ ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ပြီ။ ဟိုသည်မှာ မဃဗျူဟာကြောင့်
 ကုန်တို့ သတိပြုမိ၏။

ထူးခြားပညာ သိတတ်သူလုံးတွင် မိမိနှင့် ကလေးများမတွေ့ရုံမက... တွေ့ရသော
 လောကဏ္ဍ တွင်မှာလည်း... ဘုရားရှိသော လောကဏ္ဍများသည် ဖြစ်နေ၏..

ပိမလ အဖေသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ၊ ရောက်သောအခါ ဖြစ်ကို လက်ညှိုး
 ထိုးပြီး

တစ်ခါက... ကကု ဘုရားလောက်လို့
 ဂျော်မြောက်သွားတယ်လို့၊ ဒီတစ်ခါတော့
 မဂျော်နိုင်တော့ပါဘူး...

မင်းကို ဂုဏ်လေးတဲ...
ကလကို... တို့လေးဆက်
လေးကို... မင်းတို့လဲ
ကလ လမ်းဝင် အတိုင်း
အားရမှာလဲလေ...

ကျွန်လက်တို့ မိတ်ဆွေဖွဲ့ပို့လာတာပါ
လက်ထဲပစ္စည်းတွေ အဖို့ အတွက်အများကြီး
ပါ ပါတယ်

ဟဲ့ဟဲ့ပါတယ်...
ဟိုး

တို့ဟာ... တို့အဖို့ အဆုံးဝင်တွေက
ပိုပြီး ဘယ်နှုန်းမှ မိတ်ဆွေဖွဲ့လေ
မဟုတ်ဘူး...

ပြီး... မင်းတို့လာတာဟာ...
ကောင်းတဲ... ရသေ့မျှောက်နဲ့ မဟုတ်နိုင်ဘူး
တို့ရဲ့အယူဝါဒနဲ့ စားကို လွှဲပြောင်း
မဟုတ်လား...

၁၄၇

ကဲ... စိန်ခေါ်တာ... အချိန်မရှိဘူး... ဘုရားကို ချစ်ထားလို့ကဲ
မနက်ဖြန် ဗုဒ္ဓက ငါ့ကိုယ်တိုင် ဒီကိစ္စကို တရားစီရင်လောက်
မရှိဘူး...

သို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အား
အချစ်သနားကြီး တစ်ခု
အတွင်းသို့... ထည့်သွင်း
လုပ်ကိုင်ပါ။

ဘုရားရှင်... ဝမ်း... ဝမ်းသာ...
လုပ်ကိုင်တာ...

ဟဟ

တယခုကြီး... ဘုရား
ထားပါက... သေချာ
ကြောက်ပြီး... ကလေး
ကတန်း ဖြစ်နေ
ပြီလား...

မိန်းကလေး ၂၄၂ ဦးကား
ကျွန်ုပ်ကို မြင်သော်
လွန်စွာမှ အားတက်
ဝမ်းမြောက် ကြသော်...
အထူးကြီးကြသော်...

သူတို့၏ အမေးကား အဖြေရက်လှလေ...။ ယခုအခြေအနေကား... သူတို့ကိုယ်
မသိထားနှင့်... ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ပင်... အချုပ်အနှောင် ဝေရောက်နေရသန့် အမြစ်
မဟုတ်ပါကော..။

မြိုင်ရာဇာ

အိန္ဒြာ

ကျွန်ုပ်တို့နှင့်
မသေသေးရာပုံတော်

တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် ၇၀၀
၉၈/

ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ် အပျက်ပြန် နှုတ်ဆောင် ကို ဂုဏ်လုံ ဌာ
ရွေးချယ်... ယခုမှ ဝိမလ ခေါင်းဆောင် ရော...
ရွေးချယ်... မျိုးနွယ်များ လက်တန်း ဝယ်... ဖမ်း ချုပ်
ဆွဲချော... အချုပ်ထဲ တွင်း ပေး... ဖောက်ခွံ
ဆွဲချော... မိန်းကလေး တစ်ချက်ကို ပြန်လည် ဆွဲချော
ချော... အား ကို ဂုဏ်လုံ ကျွန်ုပ်တို့
ကျွန်ုပ်တို့ နှုတ်ဆောင်... " ဝိမလ... "

အခုမှ... ရေကန်ထဲမှာ ခုတ်ချင်တာနဲ့ ဖြစ်နေတာ...

ဟေ့...
ဟေ့ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့ဟေ့ဟေ့...
ဟေ့ဟေ့ဟေ့...

ဒေါ်မောင်တို့... မြစ်ကမ်းမှာ ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
ဒေါ်မောင်တို့... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
ဒေါ်မောင်တို့... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
ဒေါ်မောင်တို့... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
ဒေါ်မောင်တို့... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
ဒေါ်မောင်တို့... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...

အ...ဟေ့... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
အ...ဟေ့... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...

အခုမှ... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
အခုမှ... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
အခုမှ... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
အခုမှ... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
အခုမှ... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
အခုမှ... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...

အခုမှ... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...
အခုမှ... ချက်ပြုတ်နေတာနဲ့...

ကျွန်ုပ်တို့ စောင့်နေကြ... အော်ဟစ် မေးလေ့ရှိသဖြင့်... ကျွန်ုပ်တို့လည်း အော်ဟစ်...
 မိုးလင်းစောစော... ကျွန်ုပ်တို့ အော်ဟစ်...
 မဟုတ်ဘူး... အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...

အို... ကျွန်ုပ်တို့...
 အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...
 အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...
 အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...

ကျွန်ုပ်တို့... အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...
 အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...
 အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...

အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...
 အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...
 အော်ဟစ်... အော်ဟစ်...

သူတို့ရောသန့်ကို ကျိပ်နှိမ့်က... မယ့်မတိန်မှာရှိပြီ။

ဒီလောက် အလွန်အားပြောနေရတာနဲ့
အဖေ... ဘက်လေးပြန်နဲ့ လိုလား

မကောင်း တွေ့မှာလေ!

အတန်ငယ် ဘူးမိလို့
ပုံလေးလေးလွှဲ ထဲနေတာ
ရဲ့အဖေ... ကို... တွေ့ရတာ
ကျိပ်နှိမ့်က...

သန့်ရဲ့အဖေ ယို...

ကျန်ပဲက ထိခံရတာနဲ့ အလွန်အား
စေသလိုပဲပြော...

သန့်ရဲ့အဖေ မဟုတ်ဘူးလေ

ဒီလောက်ကုန်တုန်းရဲ့အဖေ
ဟေ... သန့်ရဲ့အဖေ ပြော
မှာလေ!

ဟောဒီမှာ... ရှိသန့်... ရာတွဲတောနဲ့
ရှိသေးတာ... ကျုပ်ကို နားမလည်ဘူး
ဆိုပြီး မဖြိုးစမ်းပါနဲ့
ဒီထွက်ပါ...

အဖေရဲ့အဖေတောနဲ့ပဲ
ပြောနေတာလေ... ဟေ...

၁၁၇

ဟဟဟ... သေသေ... ခြေသန့်...
ခြေသန့်... ရာက... နုံးနုပွဲ...
ပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ...
နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ...

ဒါနဲ့...

အို... ခြေသန့်... ရာ နုံးနုပွဲ...
ဟဟ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ...

အို... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ...
ဟဟ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ...

အို... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ...
ဟဟ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ... နုပွဲ...

ကိုဖြုတ်ခင်... ဂျွန်နီ စကားကို လက်မခံနိုင်ဘူး...။

ဂျွန်နီဟို... ခုနစ်ဆက်ခဲ... နာ လမ်း
တစ်လျှောက်တွင်... ကြိုးက...
စားသောက်သွားသေး... သစ်ရွက်
သစ်ရွက်တို့ ပြတ်တောက်နေ
သေး... အပင်များကိုတွေ့ကြ
ရ၏။

ကျီးပြတ်နေသေး... အပင်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ
လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ကြိုး ဖြိုနေသေးပဲဖြင့် ကျန်
လူများကို သတိပေးရမည်။

ကျွန်ုပ်တို့ လမ်းပေါ်ကြီးစွာဖြင့် အိုးသက်ခွဲကြွေ
မကြာခဏလွယ်လွယ် သပ်လွယ်လွယ်နဲ့ ကြိုမကြို
တစ်ကောင်နှင့် ဘားလျက်ကြုံလေ တစ်ကောင်
လေပေဗျာ

ကျိမ္ဘာမ... ကြံ့သားအိမ်ကို ခေုနတ်ဖြင့် ချိန်ချယ်ပစ်လိုက်သော်လည်း ကျိမ္ဘာမ...
 ပြောရက် အထက်သို့ လှန်က... ထွန်းပစ်လိုက်သဖြင့် ကြံ့မကြီးကို မထိပဲ လွှဲချော်
 သွား၏။ ကြံ့သားအိမ်မှာ ခေုနတ်သံကြောင့် လှန်ဖြင့်က ထွက်ပြေးသွားတော့၏။

ကျိမ္ဘာမ... စိတ်ဆိုး မာန်ဆိုးဖြင့်

စင်... စင်ဗြား... ဘာလို့ ထွန်းပစ်
 လိုက်တာလဲ... ပါး

မယ်ခေုနတ်လို့ ပေါ့
 ကျိမ္ဘာမ...

ကြံ့တွေဟာ... မျိုးတုံးတော့မယ်
 ဂရုစား သတိပါ

တောထဲ... တိရစ္ဆာန်များ ကကွယ်
 စောင့်ရှောက်ရေးအတွက် အခု... တားမြစ်
 ထားတယ်... ဘယ်မှဆုံးမ
 ပစ်ခွင့် မရှိဘူး...

ឧបទ័ពកងប៉ុលពត ក៏ប្រទះ ចាត់ឈោរ ៗ មក មក មក
 ដូច្នេះ... ប៉ុន្តែ បាត់បង់ ចាត់បង់ ចាត់បង់ ចាត់បង់ ១១

ហ្នឹង!! ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ...

ចាត់បង់... ចាត់បង់... ចាត់បង់... ចាត់បង់... ចាត់បង់... ចាត់បង់... ចាត់បង់... ចាត់បង់... ចាត់បង់... ចាត់បង់...

ចាត់បង់... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ...

ហ្នឹង!! ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ...

ហ្នឹង!! ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ... ក្រីខ្មែរ...

ម្នាក់... ម្នាក់... ម្នាក់... ម្នាក់... ម្នាក់... ម្នាក់... ម្នាក់... ម្នាក់... ម្នាក់... ម្នាក់...

တို့ရဲ့ရဲရဲရဲ
ပဲရဲရဲရဲ တစ်ခါရဲ့
သွန်ကြားချက်ကြောင့်
မိုးမိတ် မဟာဒေဝီ ကြီး
ကြုံရမှာနဲ့ ရှေးဦးမို့
အာတွက်

အာတွက် အချိန်ခွင့်
ပဲရဲရဲရဲ နဲ့ ပဲရဲရဲရဲ
လို့တော့ မဟာဒေဝီ
မဟာသုတေသနပြုတာ...

ဟုတ်ပဲ...
ကျွန်ုပ်တို့နဲ့... နဲ့
ကြားဖို့တယ်

တချို့ကလည်း တကယ်တော့တော့... ဘာမေး ခုကို...
အိမ်မှာ... ခုတ်ထားရဲ့... မီးကွင်းတယ်ဆိုပြီး...
စောင့်မို့... ဘတ်ကြတယ်လေ... ကွဲသွားမှတော့ပဲ

ဟုတ်ပဲဟာ...

ဘယ်လိုကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ... ခင်ဗျား...
ဤ ဘာအခါကို လုံးဝ မသိဘဲဘူး ကိုဖြုန်း

ဘာဖြစ်လို့လဲ...

၁၆၇

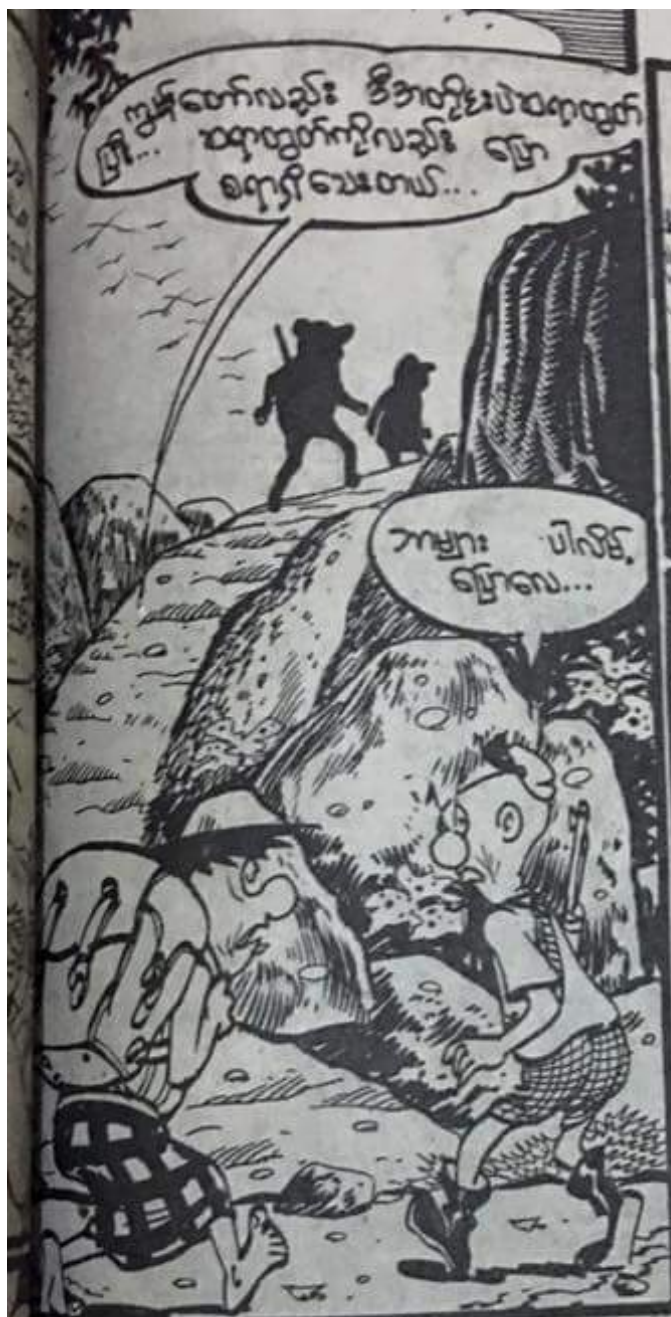

ကျွန်ုပ် စကားကို... ကိုဖြူအကော
ကျွန်ုပ်တို့မတူဘူး၊ ကြောက်စရာ
ထွက်သွားရင်. ဒီအေးခွေ့ပပပိုင်
တိုက်... မိတ်မကောလေးဟာမာန်ဖြူ.
အောက်မှ လှိုက်သွားကြတာ

ကျွန်မ ညတော
မပေါက်တာက... ဒီဆီးဖြူ
ဘီး... အစောပျားပျား
ဟာ... အကော
အတိုင်း မရှိဘူး...

ဘာကို
ပဲ... ခုနစ်
ပါးမို့...

တော အတွင်း အကြံပျား ဂျ
ပြုဖြစ်လော... ကျွန်ုပ်အဖို့
ဤ ကိစ္စသည် ဤအချိန်တွင်
ထင်မြင်နေစရာမရှိပါ။

ဒီ... ဆီးဖြူဘီးတွေဟာ... သဘာဝအတိုင်း
တွေ့ကြုံနေတာ မဟုတ်ဘူး ပယ်လို့...

ဟို... ဘာကို

ဒီဆီးဖြူပုကို ကြည့်... ပျားနေတာတွေ
တွေ့ရယ် မဟုတ်လား... အဲဒါ ပြောရင် တစ်ကောင်က
ခေါင်းနဲ့ ဆောင့်ထားတယ်။ အခုပဲ... ချိန်
နေတယ်။ ပြောကြီးလို့ဟာ...

၁၆၆

ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့
တိုက်ပြီး ရွှေကျလာတာ၊
ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့
ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့

ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့ ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့

ဟဲ့... ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့
ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့

ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့ ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့
ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့ ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့

ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့ ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့
ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့ ဒီမြို့ပေါ်ကနေတော့

“လူကို အလစ်ချော့မလွှဲ. ခတ်တတ်တယ်”

အမဲလိုက်အိုးဆိုလျှင်တော
 ဤပြောနေ... မရအရ
 ကျွန်ုပ် လိုက်ပစ်မိလေလိမ့်...
 မသွယ် ယခု... မသေဘေး
 ရှာနေက... ပိုအရေးကြီး
 သွယ်... ကျွန်ုပ်ပြောနေ...
 ကျွန်ုပ် ဘေးမလေအောင်
 ရှောင်တော့...။

ဝန်းကျင်ထဲ အဆက်မပြတ် အကဲခတ်ရင်း မရှိသကဲ့သို့
 ဤရာ... မကြာမီတွင်... ညစ်ရွက်... ညစ်ညမ်း... မြားစား
 ဘောပြောကြီးကို ရွေ့လျော်နေ၏။

ကိုမြဒင်က... ဝမ်းသာအားရဖြင့် ညေခတ်ကို ထိုးနှံ၏

(ဒီတစ်ခါတော့ မတားနဲ့တော့ဗျာ၊
 ဒီတောင်ပို...)

ကျွန်ုပ်လည်း မတားဘာသဖြင့် ကိုမြဒင်ကို လက်ပိုက်
 ကြည့်နေလိုက်တော့လေ၏။

အဲဒါပြဿနာပဲ ကျွန်ုပ်တို့
အိပ် အကောင်မျိုးတွေပစ်ရင်
လက်ပြင်တို့. ငယ်ထိပ်တို့
ကျိပ် နှိပ်ပစ်ရတယ်...
မသေရင်လည်း...ထွက်
မပြေးနိုင်ဘဲ
လေ့...
ဟေ့...

အခု... အဲဒါမက... မသေရင် အက်ရာရုံပစ်လွှတ်လွှတ်တာ...ဟာ...
အကလုံး အကွက်... အနွယ်... ပျံ့ပွားသွားပြီ...

အစ်ကိုကြီး တစ်ယောက်ကလွဲ ငြိမ်တယ်ကွယ်...
ဒီလောက် မကြောက်ပါနဲ့.

အလဲ.

လေဆင်း... ကျုပ်တို့ ပြောကြားနေတာကလွန်
ကြတာပေါ့ဗျာ မသက်ပါဘူး...

လောက်...

ကျွန်ုပ်လည်း
ကြည့်နေရ

၁၇၂

၁၇၄

အဲဒါအကဲတကယ်... ကျွန်တို့ ဂွေချုပ်တဲ့ အခုအား
ထွက်လာတာ... အဲဒါပဲအဲဒါ မဟုတ်ဘူးလေ... မသေဘူးဘူး...

ဒီလူနတ်တွေကိုယူလာတာပဲ...
ဆိုတာကလည်း ကိုယ့်အဖွဲ့ကို
အန္တရာယ်... ဖြစ်စေသုံးဖို့
ယူလာတာ... ပဲဦး...

အခု ဒီပြောစကားနောက်ကို လွန်နေ... အဲဒါလဲ... ပဲ...
အဲဒါလဲ... ကုန်တော့မှပဲ...

ဟေ့... ခုနဲ့သာသာ... ဒါနဲ့လောက်ကို
တစ်လလောက်ရှိပြီ ဟဲ့

ဟွတ်ဟွတ်လေ
ဟဲ့...

၁၇၅

အင်းလေ...
ပြစ်လားမှတော့ပဲ
ဘယ်တတ်နိုင်တော့
မလဲ... က...
အဲဒါနဲ့
ကျယ်လွန်း
မယ်...

သိကြား... ကျွန်ုပ်တို့...
ကိုမူလကလည်း ကျန်ကျ
မှာကို ကြောင့်မက...
ဒုတိယကုသေတော့ပြောကြား
ဆောက်နဲ့ လွှဲကံ...
တော့...

သတိတော့မလစ်စေနဲ့ ဟို...

ပထမတွင် ပြောခဲ့ပြီး ခန္ဓာကိုယ်
မှ ကုန်နေသော မွေးစက်
ဗျားကို... ခြေရာခံ၍လိုက်ခဲ့
နိုင်သော်လည်း

အတော်လေးလေး ရောက်သော အခါ မွေးစက်ဗျားကို
မတွေ့ရတော့။

ခင်ဗျားပစ်တာ... ရုပ်ဖွန်သွားတာပဲ ဒီနေရာ
လောက်မှာ... သူ့ကိုယ်က... မွေးထွက်တာလည်း
ရုပ်သွားပြီ...

ခြေရာတွေ ကျန်နေ
သေးတာပဲဟာ သက်လိုက်တာ
ဆို

ခြေရာများအစား
ထက်လှိုက်ခွံကြောင်
လည်း...

ခြေရာများ... ကျောက်တောင်တစ်ခု အခြေတွင်
ကျောက်ကွယ်များဖြန့်သည်။

ခြေရာ... ကျောက်တောင်ပေါ်တက်သွားတော့
ဘယ်လိုမှ ခြေရာမရှိ။ မရတော့ဘူး...

ကဲ... သိလို့
အတော်လေးလှပြီ...
ပြန်ကြတာပဲကောင်း
တယ်... ကိုဖြူခင်...

ကျုပ်ကတော့ ဒီပြောစရာတွေ
ကို လှည့်လည်ဆော့ဆယ် ခုန့်ကုန်ပြန်
ရောက်ရင်... ကျုပ်အိမ်ဆန်
ခန်းမှာ... အလှူချတာမို့...

ဒီပြောကြီးကို ပစ်ခတ်ရတာ... ခွန်စားခွန်
အလှူကွာတာမို့... လက်ခံတော့မလား...

ဟွား

ဒါပဲလေ... ခုနကဘာသာကလွဲကတိ
လေတာ.

အစ်...

အဲဒါလေ... မကွက်တာပါဘူး
မသေစေး ဂျို့က ဝိုအကွဲကြီး
ပါတာပဲ

ဟုန်း

ကျွန်ုပ်တို့ ဖြန့်ကျက်ကြ
စောအင်္ဂါ ထားခဲ့စော
အကုသုပေ ကျွန်ုပ်တို့ကို
မျှော်လင့်တကြီး စောင့်စား
ခဲ့စော... ဒို့လေယျ တို့.
လူတို့ တွေ့ရ၏..။

ပြော... ပြောသေးကွဲကြီးရော
ဒို့တွတ်ဖိ...

ဒို့တို့ တွန်လွပ်ခဲ့စော ယလွှဲလ် အစေးကွဲ သူမိတ်
သက်သာစေရန် ကျွန်ုပ်တို့လွှဲလွှဲကရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ လက်သတ်ခံပါဘို
ပပပပ

တော်လှေတာပေါ့ဦး

အဲဒါ

အကြောင်းသိတွေ
သိတာ. ယုံရ အကဲခတ်
ပဲ....

ဟာကော့တြီး မဟာဝံစေရန်
မြေပြန်. ကွက်လပ်တွင်
မီးပျံ့တြီး မှိပ်ကိုင်၏။

ပြီးသော်... ထုံးစံအတိုင်းပင် ၊ အာဗျဉ်ကျွေးစော့
တြီရန် တာဝန် ခံစေပြန်၏။

၆ * * * * *

ကွန်ပီစော့. ရဟာ အာဗျဉ်တွင် အာဗျဉ်ကျွေးစော့
ကျွေးစော့ကော့ ကျွေးစော့ကော့ ပြန်၏။

မီးပျံ့ ထုံးစံအတိုင်း
ပြီး ပစ်ပေါက်ကျွေး
ပြန်... မာရ်းပျံ့
ပေးပြီး ထွက်ပြေး
ခွာ၏။

ဟာကော့...

အေး အလွန်ပြီးလို့ ကျွန်တို့ အလွန်
ရောက်ရလေ... သူ့ကိုလည်း ဘယ်လေးလို့ကုန်နဲ့

စိတ်ပေါ့
သတိထားရအောင်...

ကဲ... အိမ်ကော သတိထား

ကျွန်လည်း အိပ်ယာထိလေခဲ! သူ့
လျားတစ်ကောင် ရောက်လာစ
ဗိုလ်ရိပ်စိတ် ဖြစ် ကောင်းစွာ အိပ်
မလျှော့ဘဲ၊ တစ်သလုံး ဖြစ်အောင်
ပြုမိနဲ့ ဖြစ်နေခဲ! သူ့။

တစ်စုံတစ်ရာမှ... သွက်
အဲဒီ အသံကော... အိပ်စွာ
မှ ခိုးလာ! သူ့။

စိတ်ထဲတွင် သင်္ကာရနဲ့ မကင်းသလို ခံစားရသဖြင့်
သတိကန့် ခေါင်းထောင် ပြာသလို့မိကရ... ဆွေ့လို့မိကရ
ဖြင့် လွှဲလွင့် ကြား... မျက်လုံးများ ပြုံးလှယ်သွားတော့၏။

ဓားပြော့ တစ်ခါလေးကို လက်တစ်ဘက်တွင် ကိုင်မြှောက်ထားကာ... ကိုမြင့်နှင့် နှစ်
 အုပ်ပျော်နေသော ဦးလေးယှ နာနီ ဦးပွန်နှင့် အနီးကပ်သွားနေသော ကိုမြင့်ကို ခြံလှိုက်ရခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့ အစဉ်အလာကြီးတွင်
 ဓားပြော့ တစ်ခါလေးနှင့်
 ပွန်နှင့် သွားနေသူ
 ကိုမြင့်မှာ မရှိသေးဟေ့
 ကျွန်ုပ်တို့က သိ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း အစဉ် နှစ်ဖက်စလုံးတော့ ဦးလေးကို
 ခေါ်ယာဉ် ယူပါလေ့ ရှိ၏။

ကိုမြင့်က ကလေးတစ်ယောက် ဦးလေး
 ယူထားတာ

ဟို... ဟို... အခု... က... ဟို...
လွန်... က... ဟို...
ဟ... ဟို... ဟို...
ဟို... ဟို... က... ဟို...

ကျွန်ုပ်တို့... ဒါနဲ့...
ကျွန်ုပ်တို့... ဒါနဲ့...

ကျွန်ုပ်တို့... ဒါနဲ့...
ကျွန်ုပ်တို့... ဒါနဲ့...
ကျွန်ုပ်တို့... ဒါနဲ့...
ကျွန်ုပ်တို့... ဒါနဲ့...
ကျွန်ုပ်တို့... ဒါနဲ့...

ဟိုကလေးက ခေတ်ကလေးကလေးနဲ့ ခေတ်ကလေးနဲ့ပဲ

ဟိုကလေးနဲ့ ဟိုကလေး

ဟေ့-ဟေ့
ဟေ့-ဟေ့

ဒီကလေးကလေး ခေတ်ကလေး
ဟိုကလေးနဲ့ ခေတ်ကလေးနဲ့
ဟိုက... ဟိုက...
ဟိုက... ဟိုက...

ဟိုကလေး
ဟိုကလေးနဲ့ ဟိုကလေး
ဟိုကလေး

ဟိုကလေး ခေတ်ကလေးနဲ့ ခေတ်ကလေးနဲ့

ဟိုကလေး
ဟိုကလေး
ဟိုကလေး

ဟိုကလေး

ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်တို့ပါ ဘက်လေး မယ်လေးတယ်
 သူ ကျားလွန်ခဲ့တာ ဂရုတစိုက်ဖို့ကို ဘက်လေး ခံနိုင်မယ်လို့
 မှတ်တမ်းပေါ့.

ဖြောင့်တယ်

ဘုန်း ဘုန်း
 ကိုကိုး လူ
 ကိုကိုးလူ...

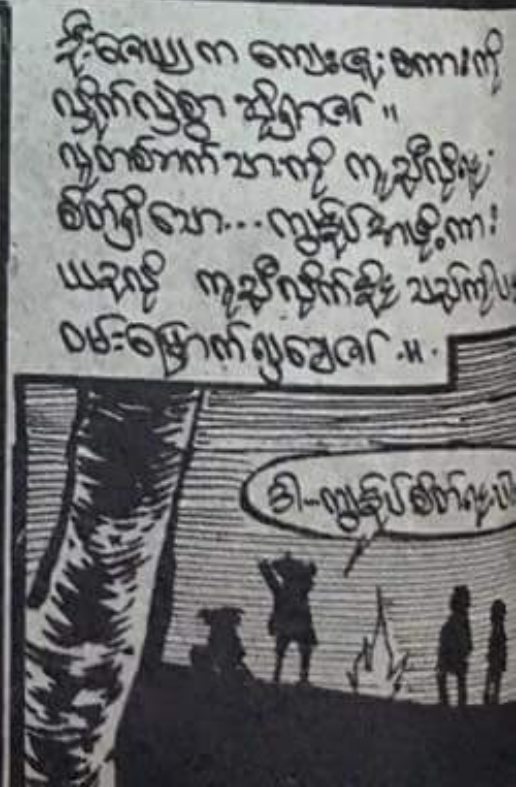
ဒါနဲ့က...
 တူတူ အိပ်
 တာမျှားရန်

အမျှားကို ဘက်လေး ချီးတေးတယ်ဟာ...
 ချီးတေးဖို့... အမျှား ကယ်တော့ အသက်ပဲ
 ကျန်တော့... ချီးတေးတယ်ဟာ...

မဟုတ်ဘူး ချီးလေး
 ဟယ်..

၁၉၀

ချီးလေးက ကျေးဇူးတင်ကာကို
 လှိုက်လှည့်စွာ ဆိုတာဟာ "
 ကျွန်တော်က ဘာကို ကျွန်ုပ်တို့
 စိတ်ရှိတာ... ကျွန်ုပ်တို့အဖို့က
 ယခုက ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဘက်လေး
 ဝမ်းခြောက်လှစေရင်..

ဒါ-ကျွန်ုပ်တို့ကလေးပါ

ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ အစ်ကိုကြီးရယ်၊ ပပပပ ပပပပ
ပြုံး သဘာဝကို လွန်စွာသိသော ဆိုတာ။
မကောင်းပါဘူး...

အစ်ကိုကြီး... ဒါ... လည်းပြုံး...

ဒေါသ...
ဒီ... လေး... ဒီ...
အစ်ကိုကြီး... ရတာ...
ဝမ်းသာပါတယ်...

ဟဲ့ ပြုံး...
အစ်ကိုကြီး...
ပြုံး... အစ်ကိုကြီး...
ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့...

ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့...
အစ်ကိုကြီး...
လည်း...

ဟဲ့ ပြုံး...
အစ်ကိုကြီး...
ပြုံး... အစ်ကိုကြီး...
ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့...

ဟဲ့...

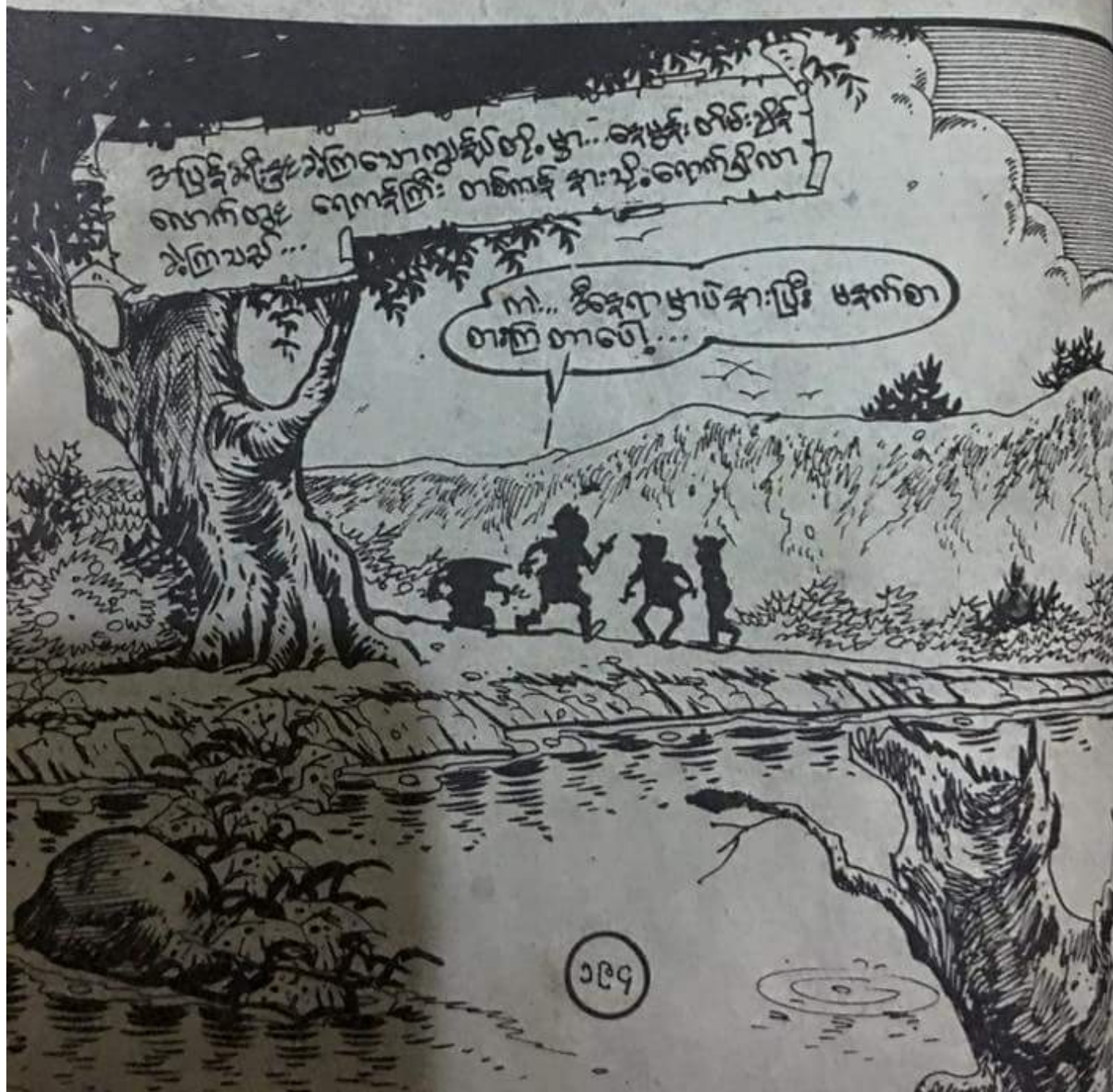

ဟဲ့... ဟဲ့...
အစ်ကိုကြီး...
လည်း...

အပြန်အလှန် ချစ်ခင်ရင်းနှီးမှု... နားလည်မှု...
ရောက်ရှိ... တစ်ကမ္ဘာလုံး... ရောက်ရှိလာ
ခဲ့ကြသည်...

ကဲ... ဒီနေရာမှာပဲ နားလည်မှု... မရဘဲ
တစ်ကမ္ဘာလုံး...

ကျွန်ုပ်တို့... စိတ်မချလှဘူးလား... မိန်းမဘဝတစ်ယောက်ရေခွေးနဲ့ဆက်သွယ်...
မလွန်ဘူးဟုလျှော့အားပေးပြီး... လိမ္မော်ပွင့်က... ချော့ချော့လှပစွာ...

ଫିଶ... ଫିଶ... ଫିଶ...
ଫିଶ... ଫିଶ... ଫିଶ...
ଫିଶ... ଫିଶ... ଫିଶ...

ଫିଶ

မြို့မှာအခုအမည်ကြီးနေတာ။ မာဇာကပါ
ဆိုင်တာ။ အသားသွပ်ပေါ်မုန့်ဟာ...
ဒါမှပဲပေါ့ဟာ...

ဟုတ်ကား

စံဘာသာမန်
ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့
နာမည်ကလေး
ကံကံကံကံ

ဒီရေယှတော့ မိဘေးနဲ့တိုးပြီလဲတယ်ဗျာ

အတွေးအခေါ်ကတော့

ဒီကောက်လဲ
မိဘေးနဲ့တိုးပြီလဲတယ်ဗျာ

ဟဲ့ဟဲ့ဘာ?

ဒါမျိုး ငါ့မနဲ့ပဲဖြစ်မယ်
သနားတယ်

သနားသိကာလ
လောက်အောင်ကိုတော်ပါ
ပဲ... မှိုက်ကလေး
ဃ... ဃ...

ဤနှစ်တို့ရောက်ပြီ သွားဟောအခါ အထိန်
တပ်နဲ့ ဖြစ်နေဟော ဒီရေယှကိုတွေ့လို့က

ဘာတွေလို့လဲ ဒီရေယှ
ဘာတွေလို့လဲ

ဒီ...
မိ...
မိ...
မိ...

မှိုက်ကလေးက... ထူးခြား
ဥက်ပေးလေ၏

မိမိတို့အား
ကျယ်ပြန့်စွာ
တကယ့်အားဖြင့် က... ရှေးက
အိပ်ပျော်... ရှေးက...
အားမတန်ကုန်
ကျင့်တယ်...

ကျွန်ုပ်လည်း ကန်၏ ပတ်ပတ်
လည်လည် လှည့်ပတ်ပြီး စူးစမ်း
၏။ ထိုအခါ...

ပထမဦး ရေကန်ထဲ
ရေထဲမှာ ဆွဲယူခဲ့ရတဲ့
ကြည်ပါလား?

ကန်ရေဟာ... ကြည်စိမ်းနေတယ် အခု
အနှစ်လုံးဝ ဝင်နေတာ မတွေ့ရဘူး

ဒါ... ဒါဆို... ကျုပ်
မိန်းမ... ဘယ်ရက်
အားလဲ

ရှေးတန်း ကလေး
ဝိဇ္ဇာဇာတိတွေနဲ့ များ
တွေ့သွားရလား

တော်တော်ကြာ... မကုသတွေမှာ ရောနှောတဲ့
ကုသမှု. ကမ္ဘာလမ်းပဲ့တဲ့ စာရင်းထိ နေရာမှာ ပါသွား
နဲ့မယ်

ကြားဖူး နာမည်နဲ့ ချမ်းကြည်
နေပြန်ပြီ ပုဒ်နဲ့

ပါပါပြော
ကျုပ်ရင်ထဲက နား
ခွက်တွေကို မှိတ်ခိုက်
မထားနဲ့ တောထဲ
ဒီလို ဟိုလို

ကျုပ် ဒါနဲ့ ဘယ်လိုနေရတော့မလဲ
အဲဒီကလေး မရှိတော့. ကမ္ဘာဟာ ဘာ
အိပ်ပျော် ခြံတော့မလဲ ဟို

နာမည်နဲ့ ချမ်းကြည်
မကုသတွေမှာ... နဲ့
မကုသတွေမှာပါနဲ့

ဒီတုန်း နောက်ထပ် ထွက် တို.
လေးဖြူ တို. နားခွက်တွေကို ဖြစ်နေ
ခွက်...

အဲဒီပါယာတိုဝိုင်း
ပါ ပါ ခြေခံနဲ့...

ကဲ
ဒီလိုမျိုးကလေး
တော်ကြာပါတော့
ကွာ...

ယပလွိုင်ကို ဒါမှမဟုတ် ခင်းစားမရဘဲ နားထဲ ခိုသွားမှ အတို အထောင့်လုပ်
သွားလုပ်နဲ့ မှီ ဂျာနယ် စိတ်မချင်တော့ဘဲ ခိုနေရမယ်နဲ့ မှိုက်ကလေးကို မာန်မဲ
တော့၏။

မှိုက်ဒါ ပိုး ဘယ်မှ

ဟဲ့

လွမ်း တာတောင့် တောင့်တောင့်
မလွမ်း ခုပါ တောင့် နော်... ဟေ့...

ဟောဒီ ကန်တော့က... ဘယ်ပဲ
ယံတွေ ပြိုလဲ နေတာဟာမဗက်
ဇရာပဲ ဒီစွပ်ကြောင့် အဝှီး
ခြေရာလှိုက်ကြည့်ရင်
တောင့်မယ်...

ဂျာနယ်တို့ လည်း စွပ်ကြောင့် အဝှီး လှိုက်
ခံကြ၏။

ယပလွိုင် ဘဲနဲ့ ခေါ်တောင့် သွားရာနောက်သို့
ရှင်းကန်ရင်း လှိုက်သွားကြောင့် ကျပြီး ကန်
ဘဲဟော ဘဲလှိုက် ဘဲအက်မြားကို ကြည့်ရင်
ဂျာနယ် ဘဲလှိုက် မလှိုက်၏။

ဟဲ့

၂၀၅

တစ်နေရာတွင် မှ

ဟောဒီမှာ... တောက်တစ်လည်ပျံ့

ယလှိုင် ရေခဲ: ညာစဉ်က... ယုဉ်းစား
သက်တမ်း: ဖြစ်ရင် ဂျွန်နီ သိရှိရန်

တစ်ခုတော့ လေအာတယ် ခုစား ဖြစ်
အသက်ရှင်လျက် ရှိလေးတယ်

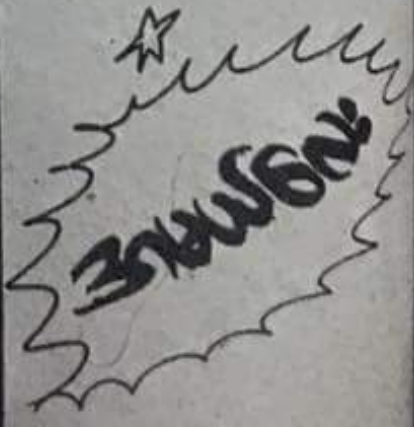
ဟာ... တကယ်
တကယ်လားဟာ

ဟုတ်တယ် ပြေးစက်လေ့ အလေ့အထ မလေ့ရှိဘူး...
ပြီးတော့ သိပ်ဝေးဝေးလဲ ရောက်ဖို့ မယ် မလေးဘူး

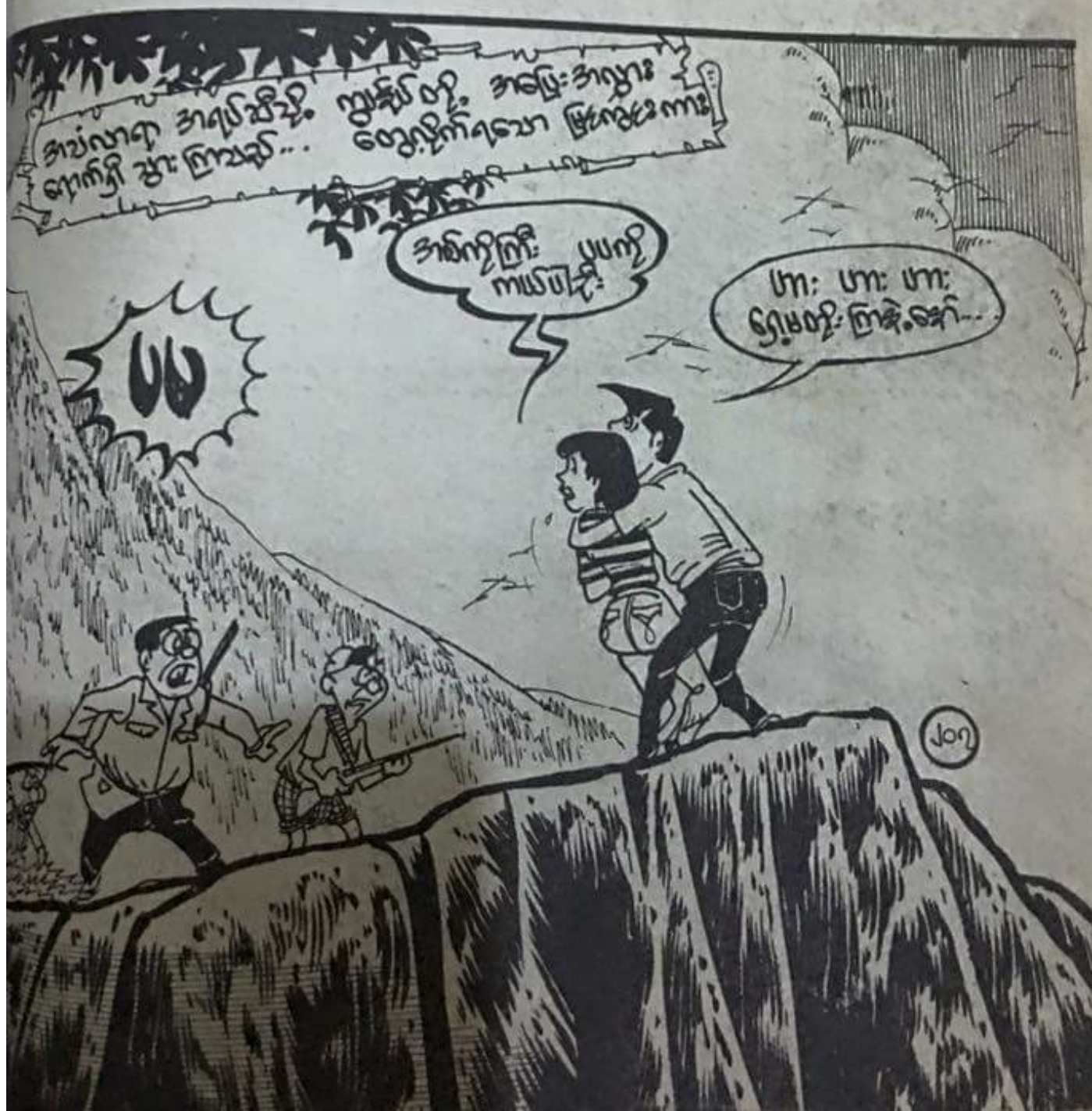
ဒါဆို ဖြန်ဖြန်လုပ်က
ကြည့် မှဉ်

ထိုစဉ် မိန်းမတစ်ယောက်
စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်
လှိုက်သံကို... ဂျွန်နီတို့
ကြားလှိုက်ရလေတော့
ဟ...။

မြဒဲ... ပပကို... ဂွတ်... ဂွတ်ဂွတ်
ပါကွာ...

မြဒဲမ္မာ... ပပပပပပမြိုင်
စားမြိုင်... လောက်က...
ဘောက်ဒုတ်ဘဲ... အစပ်ထွေး
ရပ်နေ၏။
အခြေအနေမ္မာ...
ကျွန်ုပ်တို့... အတွက်
ရှေ့မတိုး... ဘာ
ခိုက်မသွတ်ဘာ
ဖြစ်နေရတော့၏။

မဂ္ဂုတ်ဘူး ဒီး... လေး
ကျယ်ရမယ် အမွေကို...
ဒီကောမကို လက်ထပ်
လုပ်ကို... ဝန်လွတ်လုပ်
၇၅... ကျယ်မလေး
ဒီပုဒ်ဘူး...

မ္မာကို... ဒီတောထဲမ္မာ... လူပျိုကံပြီး ပပပပ
ကို စားရုံး လက်ထပ်ပြီး ပီ ဒါကို
ဒီကောမက... ကျယ်ကို...
လုပ်တာဟာ...

အခုတော့... နဲ့တော့လွန်တာဟာ
ဟာ... ဟာ... ဟာ...

မြို့နယ် ကား မြို့နယ်နေသောလူတစ်ယောက်
အားဖြင့် ဖြစ်နေ ချေပြီ... တစ်ချက်လေး
ဗားရှ် မဖြစ်... ဟူရီဟူရီ နာဂါကြီး စွာ
ထားရလေမည်..

အယူဝယန စေ့ငြိတယ် ဘို့တာ...
အလကား

မြို့နယ် ကား မြို့နယ်... ဟူရီဟူရီ လန့်ကြုတ်
လက်လမ်း... မီးဖွားကို ဒီတောထိရောက်အောင်
မားတော့အောင်... မက်ကုံးလေးနဲ့တင်... လက်လမ်း...
ဟူရီဟူရီ ဘက် အောင်မြင်ကာ
နီးမှ...

မြို့နယ်ကားအနီး ဖဲကံ
ကုသောရသူ ဖြစ်...
တကားတကားနှင့် ဘကောကျ
မသုံး ဖြစ်နေတော့၏။
မရှိဘူး... မရှိဘူးအပြော
အရေး ကျန်ပြန်...
ဘာလုပ်၍ ဘာကုသရမည်
မသိတော့ပေ ဖြစ်နေခဲ့
တော့၏။

ထိုစဉ် မလှော်လင်းသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်၍ လာခဲ့၏။ အနီးရှိ မြို့ကြီးထဲမှ
မြို့ပြကြီး တစ်ကောင်ပေါ်လာခဲ့လေ၏။ ထိုမြို့ပြကြီးကား...

မြို့နယ် ပစ်ခတ် အထိရောက်သော သေနတ် မြို့ပြကြီးလေတည်း။ မြို့ပြကြီးကား
အိမ်ကို ငွေယမ်း ကာ... တဖြည်းဖြည်း ပြေးထွက်လာ၏။ အိမ်တစ်ခုကား မြို့နယ်သို့...။

မြို့နယ် ကား အနီးကပ် ဟောပြောအားဖြင့် ပထမဆုံး ကိုယ်တိုင် ပစ်လွှတ်ပြီး
 ပြောကြား ကို လက်ထဲမှ စားမြောင်း ဖြင့် ဂုဏ်ထူး ဂုဏ်ထူး ပြုလုပ်ရန်။ သူ၏
 စားမြောင်း သည် ပြောရန် တစ်ကောင် အတွက် ထိခိုက်မှု၊ ဗဟိုချုပ်ကိုင် ခံရမှု

ဤလူမျိုးပေးခဲ့ကြပြီး ကပ္ပကပ္ပာ ထိုးခိုက်ခဲ့ကြ၏။ ဤမျိုးပေးခဲ့ကြပြီး ဤမျိုးပေးခဲ့ကြ၏။

တစ်နှစ်လုံး ပြောနေသောအခါကတည်းက
အခု ခြံအတွက် ဖောက်ဖျက်... ပြောနေ
လို့ အင်အားစွမ်းအားအားနည်း
ယိုးကျ သွားနေတော့မယ်။

မြေပေါ်တွင် လိက် ခဲ့သော ပထမဦးကို ခိုးယူကာ ပြေးကစားနေကြသည်။
 ပထမဦးက အိပ်မက်ဆိုးမှ လွတ်မြောက်လာသလား... ခိုးယူသူ နှစ်ဦးစလုံးလည်း
 တစ်ဖန် ဝမ်းနည်းနေကြနေကြသည်။

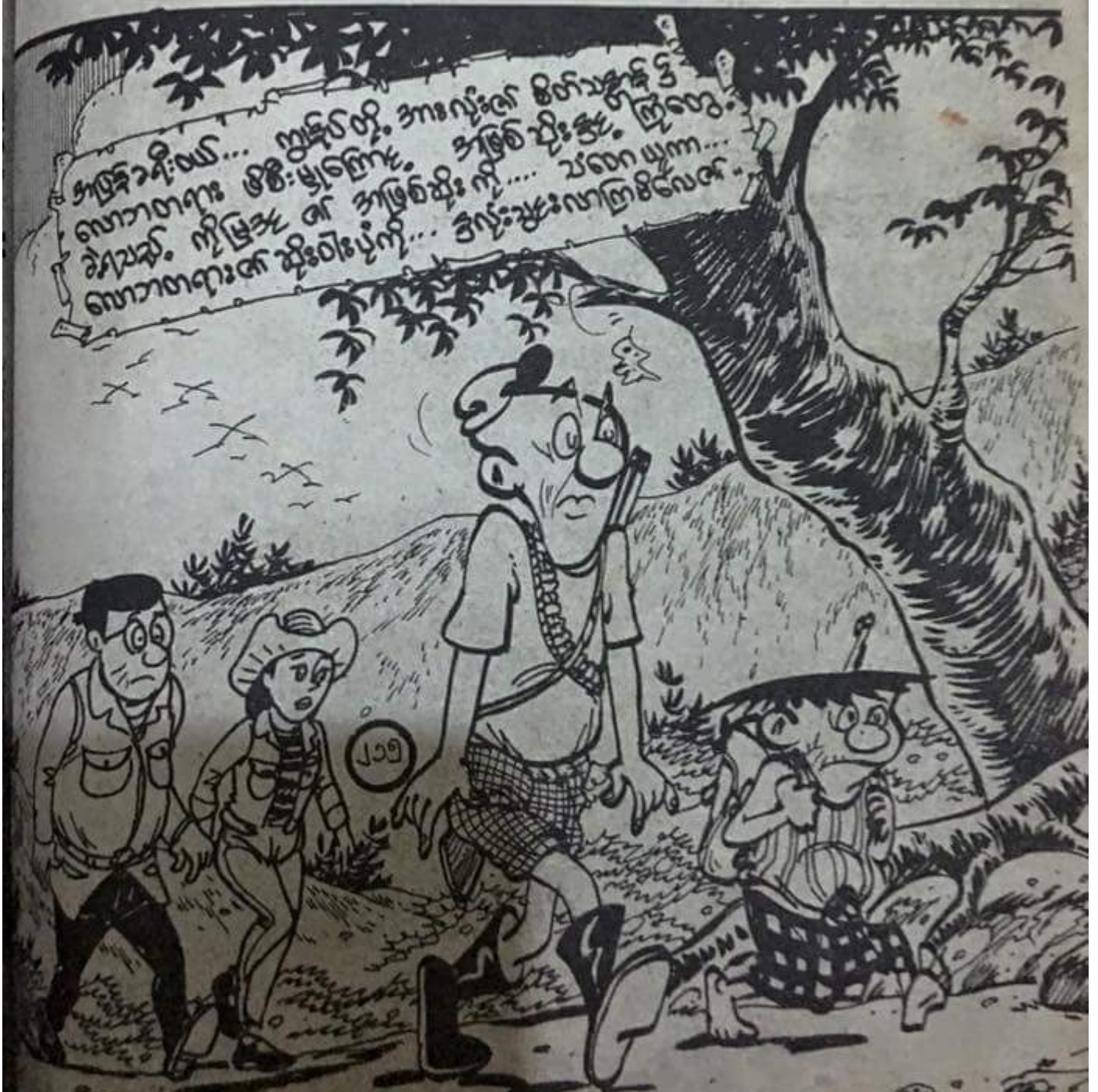
လူဟူသည် လောကဓိဋ္ဌာ
 နတ်ဝမ်းကွဲကပ်မှု ခံရ
 သောအခါ လူအား
 ဟူ၍ မရှိတော့။
 လုပ်ထိုက် မလုပ်ထိုက်
 ကိုပင် မခွဲခြားနိုင်
 တော့ဘဲ လောကဏ်
 ဓေစားမှု အတိုင်းသာ
 မှီကပ် ကြကုန်တော့၏။
 ကြောက်စရာကောင်းလေစွ
 ယခုလည်း လောကဏ်ကွဲ
 စီးနှင်းသော
 ခုခံ

မြို့ခံ အတွက် နှစ်စဉ် အသုံးလျော်ဆုံးသောစီးနင်း
 ကို သဘာဝစာရင်း ကြိုတင်ပေး သမတ်လေးပေးလေ့ရှိ

၀

စတွေကတည်းက
ပြောနေပေါ့၊ မသေဆေးကို
ကျပ်ပေးခိုင်း
ပါတယ်

အဖေတို့၊ အားလုံး ဝမ်းသာပွားကြသည် ။ ခိုးလုက်နှင့် လေးနေသုံးကြခြင်းပင်။

တပည့်တော်တို့ကို သနားသဖြင့် မစတော်မူပါ ဘုရား...

အေးလေ... သတ္တဝါဆိုတာ
သနားစရာပဲ... ဒါပဲ မင်းတို့လောက်
မိသေတ္တာကြောင့် ပေးပမ်းခဲ
ကြပြီ မဟုတ်လား

အခုဒီကတော့ အဖေကို မဖြင့်နိုင်တော့
ဗောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ပဲ နှိပ်စက်တစ်ခုမှာ
ကျလည်ကြရတယ်။ သတ္တဝါ ဖြစ်သမျှ ဒီ၊ နာ၊ လေ
ဆိုတာ၊ ခရာ၊ ဖြာဓိ၊ မရတာတော့...
ဖြေးမလွတ်နိုင်ကြပါဘူး

တနပ်!

အဟွတ်

၂၀၇

အဟွတ်

ဒါလေမယ်၊
အို၊ နာ၊ လေးခြင်း ကမ္ဘာတံ၊
အရပ်တော့ ရှိတယ်
အဲဒါက ခိုဗွန်ပဲ

ဇာတိတစ်ဖန် ပြန်မရတဲ၊ အရပ်၊ ဇာတိမရဘဲ အို၊ နာ၊ လေးဘေးလံ
ဝေးရောပေါ့၊ ဘုရားရှင်တော်မြတ်ဟာ... အဲဒါကို မသေသေးကို
လေးခဲ၊ ဖြိုးဖြိုးလေ... အဲဒီဘေဏာ ဝိဃာနာတရား အားထုတ်ခြင်း
ဆိုတဲ၊ မဟာသေသေးတော်ကြီးပါပဲ

ဘယ်ဘုရားက လွတ်မြောက်ရာ
လည်း ဖြစ် ဘုရား အကာကြီးတို့၊ လှိုဏ်
တံ၊ မသေသေးလည်း ဖြစ်တံ၊ ဘမထ
ဝိဃာနာတရားကို

ပုဂ္ဂိုလ်မရွေး၊ အာဇာနည်မရွေး၊ ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ပြားမှ မကုန်ဘဲ ဘုန်းရဲ့ခိုခိုပါတယ်က
မသေသေး အစစ်ကို တွေ့ကြည့်
လားကွဲ့

တွေ့ကြပါပြီဘုရား

ဟေ့၊ ဟေ့
ဟေ့

အသွင်ကို နီပတ် ဣန္ဒြိယလည်း ခရီးသွားပြန်၏။ ဣန္ဒြိယလည်း အရင်းအမြစ်
 သွားပြန်လေ့ရှိပြီး လမ်းဆုံနေရာမှာ "သုတေသနကော်မရှင်တွေ့ဆုံပေါင်းသင်း
 ရှိသောကား... တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။" ခြံစားအားဖြင့် လှပေစွာ ။

ဒီနေ့ကလည်း သံဝေဂ စကားဆို၏။

ဣန္ဒြိယလည်း မင်းအစ်မဆို နဲ့တော့ပြီး ဒီဝါထွေး တစ်လလောက်တော့ ပဲခူးခရိုင် ကောလိပ်

ကောလိပ်သား သာသနာ့ဦးစီးဌာန ဣန္ဒြိယလဲ ဖြိုသုတေသန ဝိတ်မယ် နဲ့ပဲခူး အပါးမှာ... သေဗြာဝဇ္ဇာစောင့်ရှောက် ရတာလဲ!

ဟေ့ရဲတော၊
လူမထွက်တော့ဘဲ
သက်နိုး သက်စိုးမယ်
ဗျာ...

ဒီဒေဗျံ မရှိတဲ လူ့ဘဝကြီးမှာ လူဝတ်ကြောင့်
မနေပါဘဲတော့ပါဘူး

သူ့ သံဝေဂက
တစ်မျိုးကွဲ

ရွာဘက်သို့ ပြန်ခဲ့ပြန်သော
လူနဲ့ပတ်ဝန်းကျင်လည်း များကား
သွက်လက် မြို့ကြွေနေ
ကြသည်...

ရွာပြန်ရောက်သော အခါ ထီးသားစုသတင်းတစ်ခုကို
ထိသင့်ကြားရပြန်၏။ ဒီဒေဗျံ ဒီဒေ ဟောက်သုံးနေ
သော ဗိုင်းကလေးများ ပြန်ရောက်နေကြခြင်းပင်...။
သူတို့ကား သတင်းစာထဲတွင် မှီခိုယုံ မသေသေး အလို
ရှိကြောင်း ကြော်ငြာတွေ့၏...

ရန်ကုန်သို့ ဝါတ်တစ်
ထွက်သွားကြခြင်းဖြစ်
ဟိုရောက်တော့ ထုံးစံအ
နေမထည်နိုင်စွမ်းတစ်
ပြန်ခဲ့ပြန်ကြလေသည်။

ဝါးမယ်... ဓားမယ်
ဟိ...

ကျားလေးလိလေးနဲ့
မတွေ့လို့တော့ သေတုန်း
ကလေးတစ်လေးကွဲ

ကျွန်ုပ်က ရဟန်းဘဝ ဝင်၍
 ဗိုက်ကလေးက... ဖိုးသုတော်
 ဝတ်မည်ဆိုခြင်းကို...
 မသေမငါးက... ကြည်ဖြူစွာပင်
 ခံနိုင်၏။

ခိုလေ့ ရှေးသူတို့တွေက...
 ပုပ္ဖေဇ္ဇေ ဣဒ္ဓိ ခြေးတက်

လက်တို လက်တေား ခိုခိုရန် ဗိုက်ကလေးကပါ ဖိုးသုတော်ဝတ်မည်ဖြစ်သဖြင့်
 ကျွန်ုပ်လည်း တစ်လလှယ် မဟုတ်... ဖျော်သလောက်ဝတ်ရန် စိတ်ငြိမ်းခြောက်မိ၏။

ကျိပ် အတွက်တော
 ရှင်သလောက်တောပျော့မှာပဲ

သွမ်းတော်ဗျို

ပုဂံနဲ့ သွမ်းတော်အစီအစဉ်ကို စိတ်ကူး အကွက်၍
 နေရာ ဗိုက်ကလေး အိမ်ပေါ် တက်လာပြီ...

သနာတတ် ကျန်တော်ဖိုးသုတော်
 မဝတ်ဖြစ်တော့ဘူးဗျ

ဓါ... ဘာဖြစ်လို့လဲဟာ

ဟိ... ခုနစ်မျှကပြောတယ်ဗျ
 ခြင်္သေ့နဲ့ခိုတုံး မလုပ်ပါဘူးတော့
 အဲဒါနဲ့

စိတ်ဆိုးလွန်စွာဖြင့် ကျွန်ုပ် ပစ်ခတ်လိုက်သော အကြမ်းပန်းကန်လွှဲ
 ခုန်မှ ကျွန်ုပ်တို့သော အမှိုက်ကလေးကား အိမ်ပေါ်မှ ကျန်ပေါက်
 ပြေးစေပြန်... " ခြောက်... အဝီဇွန်ဟူသော ဝါဒားသောကကို
 စာတွေ စိမ့်ဖျက်လည်... ဒီလုံးသားက... လက်ခံသင့်မို့ ဟူသော်
 ကျွန်ုပ်တို့လို့... ပုထိုးပျံ မှားအဖို့ မဂ္ဂယ်က လှုပ်လေပြန်... "

ဒီအကံမကောင်းပါလား...
 အဖို့...

၁၀၃၁၀၈
 မြန်မာ့စာပေ
 မြန်မာ့စာပေ